

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 8T/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520010241
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8520010241.30

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudcom Mgr. Vladimírom Gurkom na hlavnom pojednávaní dňa 12.10.2022 v Starej Ľubovni v trestnej veci proti obž. A. B. A. pre zločin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona takto

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku súd obžalovanú A. B. A., nar. X.X.XXXX v C. D., trvale bytom E. XXXX/XX, F. – A.,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa pod č. Pv 397/16/7710 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

„vo svojom písomnom podnete na začatie trestného stíhania zo dňa 24.4.2015 podanom na Okresnej prokuratúre v Starej Ľubovni Iživo obvinila iného z trestného činu v úmysle spôsobiť mu trestné stíhanie, a to tým, že v uvedenom podnete vedome uviedla nepravdivé skutočnosti na G. C., nar. XX.X.XXXX, trv. bytom C. D., a to tie, že tento ju dňa 27.4.2014 pod psychickým nátlakom prinútil, aby s ním vycestovala do Ríma, hoci bola v tom čase práceneschopná a povedal jej, že pokiaľ nevycestuje a pokiaľ s ním nepôjde do Ríma, ublíži na zdraví jej dcére, kde doslova uviedol, že pokiaľ s ním nepôjde do Ríma, tak pokiaľ sa vráti, tak má dosť známych, ktorí by jej dcére ublížili, skončí na „áre“ a bude sa celý život pozerat' na kaliku ako je on, kde pod týmto psychickým nátlakom nakoniec s G. C. vycestovala, a to len z obavy, aby jej dcére neublížil, pričom na základe tohto jej podnetu bolo G. C. vyšetrovateľom odboru kriminálnej polície v Starej Ľubovni pod sp. zn. ORP-101/VYS-SL-2015 dňa 23.9.2015 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie pre zločin vydieranie podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a bol Uznesením Okresného súdu v Starej Ľubovni zo dňa 24.3.2016 pod sp. zn. 3Tp/1/2016 vzatý do väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku so začiatkom plynutia väzby od 23.3.2016 o 14.05 hod., z ktorej bol Príkazom Okresnej prokuratúry v Starej Ľubovni sp. zn. Pv 244/15/7710-52 zo dňa 24.5.2016 prepustený na slobodu, pričom následne uznesením Okresnej prokuratúry v Starej Ľubovni pod č.k. Pv 244/15/7710 zo dňa 4.8.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10.10.2016 bolo trestné stíhanie pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona voči nemu podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku zastavené“,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd odkazuje poškodeného G. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H. XXXX/X, XXX XX I. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Starej Ľubovi podal na obžalovanú A. B. A. obžalobu pre skutok, ktorý je uvedený v skutkovej vete tohto rozsudku a ktorý bol právne kvalifikovaný ako zločin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona.

Za účelom náležitého zistenia skutkového stavu, právneho posúdenia veci, ustálenia otázky viny či nevinu obžalovanej a rozhodnutia o prípadnej sankcii ako následku za protiprávne konanie obžalovaného súd vykonal dokazovanie na hlavných pojednávaniach, a to výsluchom obžalovanej, poškodeného, svedkov A. J. K., F. H. K., B. L. A., M. N., O. C., B., H. O. N., C. A., L. C., A. A. A., prečítaním zápisníc o výsluchoch svedkov F. P. I., A. C., F. C., F. A., výsluchom znalca Ing. Jána Kuljovského a znaleckým posudkom, ktorý podal č. 001/2022, konfrontáciou medzi obžalovanou a poškodeným, listinnými dôkazmi navrhnutými v obžalobe a listinnými dôkazmi, ktoré v priebehu konania navrhol prokurátor, obžalovaná alebo jej obhajca a poškodený alebo jeho splnomocnenec a ktoré súd pripustil tak, ako vyplývajú z jednotlivých zápisníc o hlavných pojednávaniach, fotografiami predloženými poškodeným, pripojenými spismi: vyšetrovacím spisom OR PZ v Starej Ľubovni sp. zn. ORP-101/VYS-SL-2015, spisom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/5/2018 vrátane pripojeného vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-777/3-VYS-PP-2014, spisom Okresného úradu Stará Ľubovňa č. OU-SL-OVVS-2016/000072, spisom dražobnej spoločnosti Profesionálna dražobná spoločnosť, s.r.o., Masarykova 21, Košice, IČO: 36 583 936, značka F./XXXX a lustráciami v centrálnej databáze súdov, v Generálnej prokuratúre SR, odpisom z registra trestov, v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov.

Obžalovaná na pojednávaniach vyhlásila, že je nevinná. Uviedla, v obžalobe je veľa nepravdy a túto považovala za vykonštruovanú. Popísala vzťah s poškodeným a ich fungovanie a následne okolnosti jej liečby a udalosti predchádzajúce jej ceste s obvineným do Bratislavy dňa 27.4.2014. Uviedla, že poškodeného p. C. spoznala koncom apríla, začiatkom mája 2012. Keďže je angličtinárka, pomáhala mu s korektúrou textov a s prekladmi. Prvýkrát ju zobral na služobnú cestu začiatkom mája 2012, v júli 2012 išli na ďalšiu pracovnú cestu do Medžugoria, ktorá bola spojená s krátkym pobytom pri mori. Od septembra 2012 do decembra 2012 boli v priateľskom vzťahu. Ona bývala v Kamienke, s poškodeným sa stretávali. Na Vianoce 2012 ich pozval poškodený na štedrú večeru, na ďalší deň išli do Krakova na vianočné trhy. Od Vianoc 2012 bývala u poškodeného. S poškodeným bola vo vzťahu do júna 2013, kedy došlo prvýkrát k fyzickému napadnutiu a po tom fyzickom napadnutí odišla do Kamienky, najprv k rodičom a neskôr do vlastného prenajatého bytu. Počas ich vzťahu s poškodeným ich poškodený brával na výlety. Prvý krát bola s poškodeným v Ríme v novembri 2012, boli u sv. otca Benedikta, cestu vybavoval p. C.. Následne sa p. C. dozvedel o národnej púti Slovákov do Ríma a navrhol jej, či by sa tejto púte nezúčastnili. Túto cestu začali riešiť niekedy v mesiaci január 2013, keďže išlo o cestu vládny špeciálom s vtedajším prezidentom Ivanom Gašparovičom. Pán C. vedel koho osloviť, mal kontakty z minulosti. Pri vypisovaní všetkých potrebných papieroch vtedy bola prítomná, bývali v jednej domácnosti. Pán C. zastrešoval médiá, tak potrebnú akreditáciu dostal, obžalovaná akreditáciu nedostala. V ten deň, 28.2.2013, čakala poškodeného v Bratislave, keďže sa jednalo o jednodňovú služobnú cestu. Potom v novembri 2013 boli opäť v Ríme. Tentokrát bol p. C. pozvaný ako vydavateľ kníh o živote Jána Pavla II., ako aj knihy, ktorú vydal a ktorej autorom bol. Vybavovalo sa to cez rôzne vládne inštitúcie, ambasády. Všetky jej osobné údaje mal p. C. k dispozícii. Keďže je fotograf a fotil ju pri každej príležitosti, mal k dispozícii aj jej fotky. O týchto cestách do Ríma vedela. V januári 2014 jej bolo diagnostikované pri preventívnej prehliadke vážne ochorenie. Týmto ochorením sa netajila, žiadala o pomoc, lebo mala jedinou dcéru, ktorá v tom čase mala 12 rokov. Pán C. sa o jej ochorení dozvedel, vyhľadal ju v mieste jej trvalého bydliska v Kamienke, keďže v tom čase bývali každý na inom mieste a ponúkol jej, že jej vybaví vyšetrenie a liečbu na onkológii v Bratislave. O tom, že p. C. má známosti na onkológii, vedela, keďže v čase, keď boli vo vzťahu, na tejto onkológii zomieral jeho švagor, pán A.. Dňa 20.2.2014 ju p. C. odviezol na Národný onkologický ústav do Bratislavy. Prijal ich MUDr. Dolinský a na základe jeho odporúčania ju bez akéhokoľvek čakania v tento deň vyšetril MUDr. Slezák. Po vyšetrení stanovil termín operácie na posledný marec 2014 s tým, že predoperačné vyšetrenia si urobí v Starej Ľubovni. Pred predoperačnými vyšetreniami bola práceneschopná, práceneschopnosť mala vypísanú

na adrese Q. X, C. D., teda u p. C.. U poškodeného bývala do 18.8.2014, kedy odišla na kúpeľnú liečbu a po nej sa vrátila do Kamienky a prerušila kontakty s poškodeným. Ešte predtým, ako išla na predoperačné vyšetrenia, p. C. ju presvedčil, aby založila novú s.r.o., čo aj z vďačnosti urobila. Ich dohoda s p. C. bola - pomôž Ty mne, pomôžem ja Tebe. Z jeho strany tá pomoc naozaj bola, lebo jej vybavil tú onkológiu a prijali ju najvyššie špičky, čo sa týka onkológie na Slovensku. Na onkológiu bola prijatá 28.3.2014 s tým, že ešte pred nástupom na onkológiu podpísala papiere pre chod firmy, keďže nevedela, ako dlho tam bude, v akom stave sa vráti, aká bude liečba, či vôbec prežije a či sa vráti. Podpísala čisté kancelárske papiere v rôznych častiach papiera. Počas jej práceneschopnosti riadil firmu SALIVE, s.r.o., ktorú založila, p. C., ktorý bol v nej riaditeľ. Riadil ju aj počas jej rekonvalescencie až do doby, kým nebol hospitalizovaný na psychiatrii v Prešove, čo mohlo to byť niekedy v októbri až novembri 2014. Potom jej s riadením firmy pomáhala jej svokra, ktorá bola určitý čas aj konateľkou tejto spoločnosti. Po nejakých dňoch od operácie, keďže na tom bola psychicky zle, keď videla, že na tú istú diagnózu niekto vedľa nej zomrel, ju prepustili. Počas celého jej pobytu na onkológii tam bol aj p. C., ktorý jej celý čas vypisoval dehonestujúce, ponižujúce sms-ky, typu „Chabova štetka“, A. R. bol jej gynekológ alebo „jalová krava“. Absolvovala totiž hysterektómiu. Dňa 23.4.2014 bola naplánovaná kontrola v Národnom onkologickom ústave, na ktorú ju viedol p. C.. Bola to jednoduchá kontrola, bola bežný pacient, vysedela v čakárni možno 2 hodiny, kým prišla na rad. Keďže poškodený tam bol s ňou celý čas a ona bola v zlom psychickom rozpolžení, uviedla jeho telefónny kontakt pre prípad, keby sa jej niečo stalo a dala súhlas na poskytovanie informácií o jej zdravotnom stave. V ten deň nenavštívili žiadnu inštitúciu. Pár dní na to, jej p. C., keďže bývala u neho, oznámil: „B., volala Bratislava, ideme na kontrolu, je potrebná ešte jedna kontrola, čosi sa im nevidí, MUDr. Slezák slúži v nedelu, zoberie Ťa tak, ako si bola prijatá prvýkrát“. Tak sa dohodla s rodičmi, že v čase, keď pôjde na kontrolu, sa postarajú o F. (dcéra - pozn. súdu) a volala aj svojej svokre B. L. A., že ak by sa jej čokoľvek stalo a nevrátila by sa, aby si jej dcéru adoptovala jej krstná mama, S. A., ktorá je sestra jej manžela. O tejto ceste dňa 27.4.2014 vedela jej mama a svokra. Dňa 27.4.2014 v skorých ranných hodinách išli na kontrolu na onkológiu priamo k MUDr. Slezákovi. Na túto kontrolu si zbalila len veci pre prípad, ak by bola nutná hospitalizácia. Na túto cestu išla s presvedčením, že ide na kontrolu na onkológiu a tak aj vyzerala, teda žiadny makeup, žiadne linky na očiach, vlasy neupravené, uležané, odrastené. Ak by vedela, že ide s hlavou štátu, určite by sa snažila upraviť svoj zovňajšok. Do Bratislavy prišli v skorých ranných hodinách s tým, že zastavili na letisku, pán C. sa na ňu otočil s tým, že má pre ňu prekvapenie, že jej splnil sen a že letia s T. na svätorečenie. Povedala mu, že na túto cestu nejde. Na začiatku nebola medzi nimi napätá atmosféra. Poškodený argumentoval tým, že chcela letieť s T. vo februári 2013 na národnú púť Slovákov a že teraz sa jej to splní a že prežila a má za čo ďakovať. Napriek tomu nesúhlasila, bála sa tej cesty a ako s rozrezaným bruchom vydrží ten nápor v lietadle. Pán C. rozťahol kútiky úst do strán, čo robil vtedy, keď bol nervovo hore a vtedy jej povedal, keďže mu povedala, že sa vráti vlakom: „Ty z vlaku v Ľubovni nevystúpiš a mne stačí jeden telefonát a z tvojho dieťaťa bude rovnaká kalika ako ja a budeš sa musieť na ňu pozerieť celý život“. Keďže vedela, aký je agresívny a poznala jeho povahu, neodvážila sa odporovať a urobila všetko, čo jej povedal. F. C. bol na cestu pripravený, on jej zbalil aj čierne lodičky, ktoré si následne obula, kým jej botasky, v ktorých chodila a nastúpila do auta, ostali v aute. Na okolnosti kontroly na letisku si bližšie nespomenula, riešila dcéru. Vyjadrila sa aj k fotkám vo vyšetrovacom spise. Poukázala na svoju neupravenosť a dres code a skutočnosť, že poškodený z množstva záverov ukázal možno 2-3. Skutočnosť, že sa niekto usmieva ešte neznamená, že je šťastný. Potvrdila, že ide o fotky z tejto cesty. Ďalej poprela, že by papiere na túto cestu vypisovala ona, poškodený mal jej osobné údaje z predošlých ciest. Poškodený komunikoval s prezidentskou kanceláriou. Aj tlačivá v cudzom jazyku by poškodený vedel vypísať podľa predchádzajúcich tlačív. Poukázala tiež na chybu v jej mene na plnej moci („i“ s dĺžňom), na umiestnenie jej podpisu na tejto plnej moci oproti podpisu poškodeného na jeho plnej moci (jej podpis bol vyššie nad jej menom, ako podpis poškodeného), ako aj na to, že v angličtine sa mená a priezviská neoznačujú aj so slovenskými dĺžňami a mäkčeňmi, ako je napísané jej priezvisko na plnej moci. V tomto smere poukázala aj na uvedenie jej priezviska s rovnakou chybou ako v plnej moci, a to v knihe vydávanej poškodeným s názvom Svätý otec František, Otvorená myseľ, Veriace srdce, a to na 4. strane v časti, ktorú písal poškodený a ktorá časť neprešla korektúrou. Zastráňovanie a prenasledovanie začalo v decembri 2014 a pokračuje doposiaľ. Po založení s.r.o. boli prepojení aj pracovne. S p. C. som sa stretla v decembri 2015, to bolo 21. a 22. pred Vianocami (neskôr v priebehu svojho výsluchu uviedla, že to bolo pred Vianocami v r. 2014). Vtedy jej povedal, išlo o vrátenie auta, ktoré nemohli splácať, že buď sa ku nemu vráti alebo jej urobí zo života peklo. Táto vyhrážka bola splnená, pretože naozaj od toho decembra podával na ňu na rôzne inštitúcie, vrátane jej zamestnávateľa, na polícii v Starej Ľubovni rôzne nezmyselné podnety, ktoré boli vyvrátené. A tak po 4 mesiacoch, odkedy sa jej vyhrážal a svoje vyhrážanie plnil, dňa 24.4.2015 podala jedno oznámenie prostredníctvom svojho

advokáta, ktoré bolo za fyzické ublíženie a za prenasledovanie, pretože v tom čase prenasledoval ju aj jej dcéru (počas toho, ako bola na liečení a poškodený bol videný a pozorovaný aj v Kamienke). Takisto nesúhlasila s tým, že by v súvislosti s vyšetrovaním poškodeného (v inom konaní – pozn. súdu) mu mala vzniknúť nejaká škoda z dôvodu, že mu bol v dražbe predaný majetok. Poukázala pritom na dlhy poškodeného od r. 2012, aj na dlh u spol. Profi Credit, o ktorom vedel už v januári 2014, pričom poškodený nepreberal žiadnu poštu. Poukázala tiež na to, že samotná dražba bola zverejnená v Obchodnom vestníku pod č. 330/2016 už dňa 15.2.2016, čiže o samotnej dražbe p. C. vedel ešte predtým, ako bol vzatý do väzby. Poukázala aj na 12 krivých obvinení zo strany poškodeného na ňu, pričom popísala 3 z nich. Vyjadrila názor, že u poškodeného ide voči nej o pomstu, a to po prvé za to, že sa k nemu nevrátila, po druhé za to, že neprevzala jeho SALI-FOTO, a tým aj jeho dlhy a po tretie pomstu za to, že ako konateľka SALIVE, s.r.o. neporiešila úver a tým pokryla aspoň časť jeho dlhov. Ďalej uviedla, že s dcérami poškodeného sa veľmi nestretávali, že poškodený mal s rodičmi od decembra 2012 do júna 2013 narušené vzťahy, poškodený mal na rodičov ťažké srdce, nenavštevovali sa, s matkou poškodeného sem tam porozprávala ohľadne starostlivosťou a jej sestru, ktorá bývala u poškodeného, s otcom poškodeného nekomunikovala. Na poškodeného podala ešte jedno trestné oznámenie za 12 krivých obvinení. Pani O. N. osobne nepozná. Pripustila, že fotka, ktorá jej bola ukázaná (čl. 522) vznikla niekedy v období, keď bola chorá. Zasnúbená s poškodeným nebola. V priebehu konania sa vyjadrila aj k vykonaným dôkazom, kde poukazovala okrem iného aj na rozpory pri niektorých dôkazoch, najmä pri výpovediach poškodeného, jeho dcér a rodičov, pričom nesúhlasila s viacerými tvrdeniami poškodeného v jeho výpovedi. V záverečnej reči zhrnula svoje vyjadrenia, pričom poukázala na aj na dôkazy, ktoré potvrdzujú jej tvrdenia a pri poslednom slove uviedla, že sa cíti nevinná.

Poškodený G. C. pri svojom výsluchu a v odpovediach na kladené otázky považoval podanie obžalovanej na neho v apríli 2015 za vymyslené a nezakladajúce sa na pravde. Okrem rozsiahleho vyjadrenia sa k jeho stíhaniu a k predaju jeho nehnuteľností, po ktorom sa nemal z väzby kde vrátiť, v hlavných črtách identicky popísal priebeh vzťahu s obžalovanou s tým, že mali aj zasnuby a že ich odlúčenie po incidente – facke, trvalo krátko, asi 1 mesiac. V januári 2014 bol jeho, v tom čase už snúbenici, B. A., diagnostikovaný nejaký hematóm, tak rozbehli nejaké pátranie, hľadanie po kontaktoch k rýchlejšiemu vyšetreniu. F. A. A. im vybavila kontakt v Národnom onkologickom ústave (ďalej aj „NOÚ“) a v priebehu niekoľkých dní sedeli u riaditeľa NOÚ, v tom čase to bol A. H. K., kde bol dohodnutý nejaký liečebný plán, vyšetrenia, ktorého sa držali. Pôsobil ako fotograf agentúry a ako vydavateľ a vedel o svätorečení Jána Pavla II., kam bol Kanceláriou prezidenta SR pozvaný. Asi 1. alebo 4. apríla 2014 prebehla samotná operácia. Počas pobytu na onkológii bol po celý čas s obžalovanou a bolo dohodnuté nejaké kontrolné vyšetrenie, zhruba o mesiac. Kontrola bola 23.3.2014, dopadla v ich prospech. V ten deň navštívili p. A. A., šéfredaktorku týždenníka Slovenka a taktiež navštívili Kanceláriu prezidenta SR, pani I., vedúcu novinárov alebo tlačového strediska. Odovzdal jej pár kníh pre p. T. a pre ňu a po krátkom rozhovore opustili areál prezidentského paláca. Medzi tým im na email prišiel link na akreditáciu do Ríma, ktorý vyplnila obžalovaná v anglickom jazyku, doplnili ho o fotografie, ktoré boli potrebné pre preukaz novinára v Ríme. Pri akreditácii na cestu dňa 27.4.2014 vypĺňali meno, priezvisko, pohlavie, doklady – občiansky preukaz alebo pas, informáciu, či je človek novinár alebo fotograf a prípadne informáciu, za aké médium tam človek išiel. Vo štvrtok 24.4., čiže deň po návšteve Bratislavy, ich navštívili dvaja policajti na ulici Q. X, ktorí robili bežnú lustráciu, ukázali im svoje občianske preukazy. Po potvrdení akreditácie vatikánskou stranou im obom bolo zaslané tlačivo z kancelárie prezidenta, kde mali splnomocniť pani A. F., vtedy pracovníčku na ambasáde v Ríme, ktorá im v Ríme vyzdvihla akreditáciu. Tlačivo podpísané obžalovanou je v spise. Toto tlačivo obžalovaná dobrovoľne podpísala a preskenovalo sa to a poslali to do Kancelárie prezidenta SR. V piatok sa už pomaly chystali, v sobotu bola obžalovaná na nejakej oslave v Kamienke s dcérou, kde ju odviezol, poobede sa chystali na cestu do Ríma, robili si jedenie, pripravovali veci pre dcéru C., ktorá v tom čase študovala v Nitre a on si pripravoval kamery. Večer okolo 23.00 hod. vyrážali jeho autom. Týždeň pred odchodom do Ríma, v nedeľu alebo v pondelok mali návštevu manželov K., ktorým o tejto ceste povedali. Taktiež s obžalovanou boli spoločne s jeho dcérami na Červenom Kláštore a v Lesnici, ktoré tiež vedeli o tejto ceste a tam sa dohodli, že tej mladšej zoberie veci. Na letisko prišli okolo 4.00 - 5.00 ráno. Nešli na klasický vstup, ale na VIP zónu, cez 2 kontroly, osobitne muži a ženy. Let prebehol rýchlo, pobyt v Ríme bol nádherný, obžalovaná podávala interview pre zahraničné médiá, on vysielal fotografie do agentúr a ešte večer spracovával reportáž v lietadle pre TV Markíza. Po spiatočnej ceste sa zastavili spoločne s obžalovanou pri jeho dcére v Nitre, kde boli na večeru, urobili jej spoločne nákup a dali jej aj tie veci, čo viezli. Na nejakej benzínke, Zelenáč, alebo niečo také, ktorá sa nachádza medzi Nitrou a Banskou Bystricou, 2 – 3 hodiny pospal a v pondelok

nadránom prišli domov na ulicu Q., kde poobede odovzdali si suveníry a on mal dosť veľa návštev, keďže robil rozhovory pre médiá. Poprel, že by obžalovaná nevedela o účele cesty dňa 27.4.2014 do Bratislavy, keďže o tom vedela už niekoľko týždňov. Ešte sama vyvíjala aktivity, aby sa dostala na túto cestu, keď práve týždenník Slovenka im dal tlačivo s podmienkou, že urobia krásnu reportáž z návštevy Ríma. O tejto ceste vedeli manželka K., jeho dcéry O. a C., jeho rodičia a na stranu obžalovanej bolo embargo, tam nemohli nič povedať, aby o tom nevedeli rodičia obžalovanej, jej sestra, ale aj jej švager, L. R., ktorý v tom čase bol riaditeľom T. S. G. v Starej Ľubovni, čiže bol priamy nadriadený obžalovanej. Počas ich vzťahu bol s obžalovanou v Ríme asi 2 krát, boli to klasické chartrové lety, kúpené cez cestovku, iba pri druhej ceste ohľadne knihy, ktorú vydal a ktorú predkladala obžalovaná, bola oficiálna časť robená cez slovenského veľvyslanca v Ríme. Bol mu predaný dom, ktorý postavil, kde hore mal dva byty a dole mal polygrafické zariadenie, keďže vydával knihy, kalendáre, katalógy. Išlo o firmu SALI FOTO na živnosť. Potvrdil, že obžalovanej raz ublížil, čo bolo predmetom samotného pojednávania. Na predvolania vyšetrovateľa vedenej voči nemu pre ublíženie na zdraví a vydieranie sa dostavil a príkaz na zatknutie bol na neho vydaný, lebo bolo na neho podané vymyslené podanie. Vo väzbe bol od 23.3.2016 do 24.4.2016, podniká od roku 1992. Na otázku ohľadne exekúcií voči nemu uviedol, že nevie, čo má obhajca obžalovanej na mysli. Potvrdil, že mal úver do Profi Creditu, ktorý začal splácať, ale potom bol vo väzbe a v tej rozhodujúcej veci sa ani nemohol brániť. Nemal vedomosť o zverejnení dražby jeho nehnuteľnosti v Obchodnom vestníku, ani mu nebolo doručené rozhodnutie, že sa vykonáva dražba. O dražbe sa dozvedel až z listu priateľky do väzenia. Dražba bola vykonaná pre pohľadávku spol. Profi Credit. Potvrdil, že sa zúčastnil ciest do Ríma vo februári 2013 (národná púť Slovákov), kde nezabezpečoval akreditáciu pre obžalovanú a v novembri 2013 aj s obžalovanou, pri ktorej nepredkladal žiadne doklady, resp. žiadne doklady neboli potrebné na túto cestu. Ohľadne cesty dňa 27.4.2014 bol zaslaný link na adresu SALI FOTO. Vyplňovala to obžalovaná, bolo to celé v anglickom jazyku, dopĺňali to fotografiami a fotokópiami občianskych preukazov, keďže to vyžadovala vatikánska strana. Vyplnené listiny z linku potrebné na akreditáciu posielala obžalovaná. Nevedel uviesť, kedy začal vybavovať túto cestu do Ríma. Na O. N. dával obžalovanej kontakt A. N., či by nevedela vybaviť, aby sa dostala do lietadla. Obžalovaná jej volala dňa 23.4.2014. K zasnúbeniu došlo asi v októbri alebo novembri 2013, kedy si obžalovaná kúpila v Poľsku snubný prsteň. Fotografiu na čl. 522 spisu zasielali súvislosti s akreditáciou na cestu dňa 27.4.2014. Robil ju poškodený pár minút pred odoslaním linku a obžalovaná robila jeho fotografiu. Už dňa 23.4.2014 vedeli, že idú, lebo akreditácia im prišla asi 1-2 dni pred kontrolou dňa 23.4.2014 a s p. l. sa lúčili so slovami, že sa uvidia v nedeľu. Fotografie z čl. 140, 142 a 964-966 spisu robil on, fotografiu na čl. 14 1 robil niekto, koho o to požiadali. O ceste manželom K., jeho dcéram aj jeho rodičom povedali spoločne, dcéram vo veľkonočný pondelok. Po diagnostikovaní choroby obžalovanej bol s ňou na všetkých cestách do Bratislavy a späť. Nebol priamo na izbe, ale bol tam. Bol pri sedení s lekármi, bol pre ňu taká opora a na druhej strane bol spojka s jej rodinou, kde dával po večeroch nejaké správy. Ohľadne jej zdravotného stavu nekomunikoval s Národným onkologickým ústavom. Po operácii sa pýtal na nejaké výsledky. Od Vianoc 2012 do augusta 2014 ho jeho mama navštevovala každý deň, keďže pracovala v materskej škôlke hneď vedľa a otec chodil podľa potreby, staral sa o dvor. Dcéry počas štúdia nemali veľmi voľno, ale keď chodieval na Bratislavu, aj s obžalovanou a jej dcérou, tak dcéru C. niekde zobrali. K dcére obžalovanej mal perfektný vzťah. O podnete na Sociálnu poisťovňu sa dozvedel od B. R. z jeho odpovede na pojednávaní dňa 27.4.2014. Potvrdil, že má vedomosť, že obžalovaná pred operáciou zakladala s.r.o., a to cez H. U., a to v marci alebo apríli 2014, ešte on dával 5 000 eur na vklad. Až keď prišla obžalovaná z nemocnice, tak vybavovala papiere ohľadne tejto s.r.o., ktorej obchodné meno bolo SALIVE, s.r.o. Bol zamestnancom tejto s.r.o. od júna 2014. Dispozičné právo v bankách k tejto s.r.o. nemal. Poprel, aby obžalovaná pred operáciou podpisovala nejaké čisté papiere. V priebehu konania sa vyjadroval aj k vykonaným dôkazom, pričom tvrdenia obžalovanej v jej výsluchu považoval za klamstvá.

Pri konfrontácii obžalovaná aj poškodený zotrvali na svojich stanoviskách.

Ďalší svedkovia sa vyjadrili k vzťahu medzi obžalovanou a poškodenou alebo k tomu, čo vedeli o ceste do Ríma dňa 27.4.2014.

Svedkyňa B. L. A., svokra obžalovanej, pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že v roku 2014, koncom apríla, bola to sobota, jej volala B. A., že ide na kontrolu na onkologický ústav do Bratislavy,

pretože ju náhle na kontrolu zavolali s tým, že jej to oznámil pán C.. Potom jej neskôr oznámila, že F. ostáva u mamy v Kamienke a v prípade zhoršenia jej zdravotného stavu, že by nedovolila ostať F. v Kamienke na dedine, ale aby si ju zobrali k nim do Trebišova, vzhľadom na to, že dcéra svedkyne S. je jej krstná. Obžalovaná bola taká rozrušená. Následne, keďže nemala od obžalovanej informácie ani z prvej operácie, a to ani telefonické a ani aké sú výsledky kontroly a z viacerých telefonátov jej obžalovaná zdvihla iba jeden a povedala jej iba, že je v Starej Ľubovni, vybrala sa po niekoľkých dňoch do Starej Ľubovne. Pani A. ležala na gauči v pyžame a prikrytá. Pri rozhovore a návšteve bol prítomný aj pán C. a hovorilo sa o takom všeličom bežnom, len nie o jej nemoci, čo ju trochu znepokojovalo. Na krátky čas sa pán C. vzdialil z tohto priestoru a vtedy jej pani A. povedala, že ona nebola na onkológii, ale v Ríme. Na to sa vrátil pán C. a rozhovor bol zase bežný. Pán C. ju odviezol na stanicu k autobusu a tým to skončilo. Počas väčšiny prázdnin mala vnučku F. u seba, pričom pani A. ju upozornila na dôslednosť, aby vnučku, keď bude 1. september, doprevádzala do školy aj zo školy. Túto úlohu si aj plnila vzhľadom na to, že si všimla hneď auto na stanici pár dní, asi 2 - 3 krát. Podľa nej tam sedel pán C.. O tom, že ide p. A. do Ríma nevedela, vedela len o tej kontrole, ale keď bola 14. septembra v Kamienke (ohľadne účtovníctva spol. SALIVE, s.r.o.), vtedy jej pani A. rozpovedala všetko. A vtedy pochopila, prečo sa má báť o F.. O tom, že ide Ríma, nevedela ani pani A., až v Bratislave, tesne pred odletom alebo keď išli na letisko s tým, že v prípade, že ak ona do toho Ríma nepôjde, resp. nenastúpi do lietadla, urobí problém Patrícii fyzického charakteru. Svedkyňa sa vyjadrila aj k účtovníctvu spol. SALIVE, s.r.o., s ktorým obžalovanej pomáhala od 15.9.2014 a od 15.1.2015 sa stala konateľkou tejto spoločnosti, popísala okolnosti získania potrebných dokladov, komunikácie s poškodeným, problémov, ktoré zistila aj o okolnostiach dražby a ako sa o nej dozvedela.

Svedkyňa M. N., matka obžalovanej, pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že o Ríme nevedela absolútne nič. Popísala ich stretnutie s dcérou a vnučkou pred oslavou jej brata, ktorý v sobotu oslavoval 80-te narodeniny. Tešila sa, že prídu a keď prišli, tak pán C. jej povedal, že B. bude len na chvíľu, na hodinku, maximálne dve, lebo musia skoro ráno do Bratislavy na kontrolu, lebo má veľmi zlé výsledky. Dcéra o tom nechcela rozprávať, len jej povedala, že musí ísť na kontrolu. Pýtala p. C., nech im dá vedieť, ako dopadla kontrola, ale neozval sa. Keď k nej dcéra prišla, tak o kontrole nechcela hovoriť a až po nejakom čase, možno po mesiaci alebo dvoch jej s plačom povedala, že nebola na kontrole, ale v Ríme, lebo nemala na výver, p. C. jej povedal, že buď poletí alebo nevie čo. Nepovedala jej, čo bolo to „nevie čo“. Potvrdila, že jej dcéra bývala v spoločnej domácnosti s poškodeným, ale nevedela uviesť presné obdobie. Operáciu mal dcére vybavovať p. C., tak jej to hovorila dcéra. Boli radi, že sa dostala do Bratislavy. Informácie o výsledku operáciu im p. C. nedal vedieť, aj keď ho pýtala, preto informácie o stave dcéry zisťovala cez sesternicu z Bratislavy. Vyjadrila sa aj k tomu, ako dcéra vyzerala po napadnutí poškodeným, mala rozbitú hlavu a monokle. Ťažko preto definovať vzťah jej dcéry s poškodeným. Vyjadrila názor, keď sa dvaja ľudia majú radi a jeden z nich má ťažkú chorobu, tak nebude ju tam ešte na posteli ponížovať rôznymi SMS, ako napr. „zdochni“.

Svedok F. H. K. na hlavnom pojednávaní popísal okolnosti, ako sa zoznámil u svojich rodičov v roku 2014 s p. C.. Nevedel presnejšie špecifikovať obdobie zoznámenia, ale bolo to v čase, kedy jeho priateľka bola hospitalizovaná v Prešove a riešili presun do Bratislavy. Vymenili si kontakty a od tej doby sme boli častejšie v kontakte, tak v telefonickom, ako aj osobnom. F. C. ho pozval do objektu, ktorý slúžil v spodnej časti ako prevádzka, kde prevádzkoval podnikateľskú činnosť a v hornej časti býval. Potom sa tam následne stretli párkrát aj s p. A., bola tam aj jeho manželka. Nevedel uviesť počet týchto stretnutí, ale bolo ich viac. Pri jednom zo stretnutí im obaja, aj p. C. aj p. A. ukazovali fotky a hovorili im, že boli vo Vatikáne, že leteli vládny špeciálom a že si tam dali posvätiť snubné prstene. F. A. a p. C. mali k sebe vtedy veľmi blízko, pôsobili na neho dojmom, že sú „zaláskovaní“, pre neho až neprimerane veku. Potom sa dozvedel, že sa rozišli. Na palubu k prezidentovi sa dostali z dôvodu, že p. C. má nejaký preukaz novinára. S p. C. si pomáhali, ale kontakty s ním prerušil v istom čase, kedy ho sklamal, keď ho našiel v stave značnej opitosti a reakcia RZP bola, že je to recidíva. Pri tých stretnutiach sa mu javilo, že p. A. je vďačná p. C., že jej pomohol dostať sa z ochorenia. Situácie, ktoré vnímal, ho utvrďovali v tom, že p. C. je až neskutočne zamilovaný do p. A. a získaval si ju kupovaním hocikájakých víkendových pobytov, chodením po termálnych kúpaliskách, prepísal potom svoju firmu na ňu. Nespomenul si vzhľadom na odstup času, či mal vedomosť, že obžalovaná a poškodený chystajú cestu do Vatikánu, nevylúčil to, ani to nepotvrdil. Pri odstraňovaní rozporov v jeho výpovedi a po prečítaní časti jeho výpovede z 26.6.2017 na otázku prokurátora, či sa vie vyjadriť k tomu, že z tejto výpovede

vyplýva, že o ceste vedel svedok pred cestou do Vatikánu uviedol, že keď to tak uviedol, tak to tak asi bolo, mal to v čerstvejšej pamäti. Vtedy hovoril pravdu a zotrval na tejto výpovedi a rovnako sa vyjadril aj po prečítaní jeho výpovede z 7.6.2016 v spise ORP-101/VYS-SL-2015. Na otázku súdu, či po prečítaní týchto výpovedí si spomenie na to, či informáciu o ceste do Ríma mal od obžalovanej aj poškodeného, alebo iba o niektorého z nich uviedol, že si na to nespomenie vzhľadom na odstup času, ale trval na svojich výpovediach.

Svedkyňa A. J. K. pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní popísala okolnosti, ako sa spoznala s obžalovanou a poškodeným, že sa stretávali, tých stretnutí bolo pár, pamätá si jedno stretnutie u nich doma a ostatné boli u poškodeného a obžalovanej. Pri jednej návšteve sa im pochválili cestou do Ríma, rozprávali im o nej a o tom, že leteli nejakou špeciálnou letkou. Boli nadšení, pôsobili, že bolo super. O tejto ceste sa dozvedela z ich rozprávania až po tejto ceste, o prípravách tejto cesty nič nevedela. Obžalovaná jej nehovorila nič o tom, že by mala byť donútená alebo že by ju bil poškodený. Keď sa stretávali, obžalovaná a poškodený pôsobili ako najharmonickejší pár na svete, proste zamilovaní, zaláskovaní. Počas ich stretnutí neboli prítomné iné osoby, pri jednej návšteve mohli byť prítomné vnúčatá svedkyne. Svedkyne okrem stretnutia manžela pri zoznámení sa s poškodeným nemala vedomosť o iných stretnutiach manžela s poškodeným bez nej.

Svedkyňa O. C., dcéra poškodeného, pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovanú im otec predstavil, ako svoju priateľku. Po rozvode bývala u mamy, otec býval na Zimnej ulici a navštevovala ho sporadicky. Nepamätala si, že by pri návšteve otca sa stretli ona, dedko F. C., jej otec a obžalovaná, ale dedko tam chodil. Má vedomosť, že otec bol v Ríme, raz počula, že má ísť do Ríma, raz sa stretli aj v reštaurácii Kocka v Starej Ľubovni, kde otec a obžalovaná hovorili, že idú do Ríma, ale nevedela uviesť, kedy to bolo. V tej reštaurácii im hovorili, že sa zasnúbili alebo sa chceli zasnúbiť. Nevedela, koľkokrát bol otec v Ríme, ale stále ich so sestrou volal so sebou, ale pri tom stretnutí v Kocke nie. Nevedela, kedy presne to bolo, ale zdalo sa jej, že to bolo po tom, ako brigádovala cez prázdniny u otca. Nepamätala, či ju otec alebo obžalovaná volali do Ríma aj na blahorečenie Jána Pavla II. O tejto ceste počula od otca, lebo ju zaujalo, že idú vládnym špeciálom. Vzťah otca s obžalovanou bol normálny, aj sa mali radi, aj sa pohádali. So svojimi rodičmi sa otec stretával, ale nie často. Počas vzťahu otca s obžalovanou sa stretávali možno raz za 2-4 mesiace. O zdravotných problémoch obžalovanej vtedy nevedela. Otca vo väzbe nikdy nenavštívila, nepísala mu listy do väzby, ani nehľadala advokáta pre otca. V roku 2009 končila základnú školu, potom študovala na Cirkevnom gymnáziu v Starej Ľubovni a na vysokú školu chodila do Banskej Bystrice. Bývala na internáte, domov chodila zo začiatku 1x za týždeň, potom mala priateľa z Kežmarku, tak chodila domov cca 1 krát za mesiac. Nepamätá si, že by otec s obžalovanou ju boli spolu navštíviť, myslí si, že určite nie. Po prečítaní jej výpovede zo spisu ORP-101/VYS-SL-2015 (2. -5. a 7.-8. odsek) si nespomínala, že by za ňou do Banskej Bystrice chodila aj obžalovaná, ani si nepamätala, či ich stretnutie v Banskej Bystrici vôbec bolo, ani kde bolo, ale trvala na tejto prečítanej výpovedi.

Svedkyňa B. H. O. N. pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že od roku 2004 až do súčasnosti pracuje v Kancelárii prezidenta SR na odbore protokolu ako hlavný odborný radca, resp. referent. Nemá žiadnu riadiacu pozíciu. Pri ceste na blahorečenie Jána Pavla II. bola členkou sprievodu prezidenta. Návšteva sa skladala z oficiálnej delegácie a potom bol sprievod, ktorého súčasťou bola. Ich odbor má na starosti technicko - organizačné zabezpečenie pracovnej cesty, ako napr. komunikáciu s veľvyslanectvom, objednanie lietadla, komunikáciu s odborom ochrany ústavných činiteľov, komunikáciu s hovorcom, resp. tlačovým odborom, ktorý im poskytne menný zoznam novinárov, ktorí letia na takúto oficiálnu návštevu. Nepamätala si na komunikáciu s obžalovanou alebo poškodeným v súvislosti s touto cestou, ich odbor ani priamo nekomunikuje s novinármi, to rieši tlačový odbor, kde pracovala aj p. P. I.. Nespomínala si, že by sa osobne stretla s obžalovanou alebo poškodeným, ani že by ju obžalovaná alebo poškodený telefonicky kontaktovali alebo že by sa s obžalovanou stretla na nejakej svadbe. Na svadbe v tomto regióne bola vo veku asi 5-6 rokov. Po prečítaní časti jej výpovede zo spisu ORP-101/VYS-SL-2015 z 4.5.2016 (prvá otázka a odpoveď na strane 3 výsluchu) trvala na tejto výpovedi.

Svedkyňa C. A., L. C., dcéra poškodeného, pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že predmetom konania je únos do Ríma, o ktorom jej povedal otec v roku 2014, ale bližšie už nevedela

uviesť, čo jej otec hovoril. Obžalovanú pozná, otec im ju predstavil ako svoju priateľku. Raz sa stretli so sestrou, otcom a obžalovanou aj v reštaurácii Kocka v Starej Ľubovni, kde im hovorili o zásnubách. Ich vzťah by definovala ako neutrálny, boli normálni, niekedy ale bol čas, kedy boli tichší alebo nervóznejší. Vzhľadom na odstup času si nepamätala ani na jednu udalosť, že by jej otec s obžalovanou povedali, že idú do Ríma, ale marilo sa jej, že jej hovorili, že boli v Ríme. Ale potom sa dozvedela, že v Ríme boli 5 krát. Ale tak, že idú na 3 dni do Ríma, tak takú informáciu nemala, resp. si nepamätá, že by jej niečo také povedali, že by ju alebo sestru volali do Talianska, alebo že by ich volal otec. Raz o jednej ceste rozprávali, ale nevedela uviesť, o ktorej. Otec s obžalovanou boli za ňou v Nitre, kde študovala 3 roky od roku 2012, keď mali cestu na západ, ale išlo skôr o zriedkavé stretnutia. Pamätala si jednu cestu, keď sa vracali odniekiaľ a zdržali sa dlhšie, boli aj na obede, ale nevedela ani kedy to bolo, ani čo bolo témou rozhovoru. Akurát vie, že vtedy bolo teplejšie a fixuje si fotku otca s obžalovanou z lietadla niekde medzi sedadlami, ale nevedela, z ktorej cesty bola táto fotka. Vtedy pôsobili ako normálne fungujúci pár. Otec bol vo väzbe, raz za ním bola. Od roku 2008 nebývali s otcom, v roku 2009 – 2010 sa jej rodičia rozviedli. Jej kontakt s otcom bol spočiatku pravidelný, potom sa to striedalo a teraz je minimálny. V rokoch 2013 – 2014 sa navštevovali veľmi zriedkavo, keďže domov chodila možno raz za mesiac až dva mesiace. Cez sviatky sa navštívili, ale ako často nevedela uviesť. Jedno leto brigádovala v otcovej firme intenzívnejšie, ale nevedela, kedy presne. Vedela o nejakých zdravotných problémoch obžalovanej, ktoré riešili v Bratislave, ale nevedela bližšie o jej zdravotnom stave a tiež sa o tom dozvedela s nejakým časovým posunom. K rozporu, že v prípravnom konaní si nepamätala návštevy obžalovanej v Nitre uviedla, že výsluch na polícii bol rýchly, nebola pripravená na všetky otázky a keď na niečo nevedela odpovedať, tak zareagovala, že si nepamätá. Vie však, že otec s obžalovanou boli za ňou pár krát v Nitre, ale išlo o krátke stretnutia okrem toho jedného obeda. Rozpor týkajúci sa toho, že v prípravnom konaní uviedla, že nevie, že by otec chodil s obžalovanou do zdravotníckych zariadení do Bratislavy, nevedela vysvetliť. Po prečítaní časti jej výpovede zo spisu ORP-101/VYS-SL-2015 z 4.5.2016 (1., 4., 5., 6 a 8. odsek na strane 3 výsluchu a 1. odsek na strane 4 výsluchu) trvala na tejto výpovedi ohľadne informácií o ceste do Ríma, keďže to vtedy mala čerstvejšie v pamäti. K víkendu na onkológii pred operáciou obžalovanej nevedela nič bližšie uviesť, trvala na to, čo vtedy uviedla.

Svedkyňa C. A. pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní popísala okolnosti spoznania poškodeného a obžalovanej pri starostlivosti o ich spoločného priateľa na onkológii v Bratislave. Raz alebo dvakrát ju boli pozrieť v práci, ale nevedela, kedy to bolo. Keď jej p. C. zavolať, že p. A. má podozrenie na onkologické ochorenie, využila svoje kontakty a zavolať riaditeľovi onkologického ústavu, aby sa ujal liečby. Ohľadne cesty do Ríma dňa 27.4.2014 jej telefonoval pán C., že by s B. veľmi radi išli do Ríma a že majú takúto možnosť cestovať vládny špeciálom, ale na to potrebujú nejaké potvrdenie. Rozprávali o tom, že ak by im urobil fotografie a kvalitnú reportáž, zaručí sa zaňho z profesionálneho aj priateľského hľadiska, pretože dovtedy nemala s nimi žiadnu zlú skúsenosť. S p. B. o tejto ceste netelefonovali. Dohodli sa, že urobia reportáž a táto bude publikovaná, o čom spísali potvrdenie, kde bolo meno p. C.. Nevie, či na potvrdení bolo aj meno p. B.. A keďže obidvoch ich vnímala ako pár, nemala dôvod telefonovať a ešte overovať ďalšie súvislosti s tým spojené u pani B.. Pred touto cestou sa s p. C. a p. A. nestretla, len sa zaujímala o jej zdravotný stav u p. C., ale netelefonovala jej.

Svedkyňa F. P. I., pracovníčka Kancelárie prezidenta SR, v prípravnom konaní pri výsluchu dňa 31.5.2017, ktorý bol so súhlasom strán prečítaný uviedla, že nemá vedomosť o tom, či obžalovaná uvádzala nejaké nepravdivé skutočnosti na poškodeného. F. C. pozná pracovne ako účastníka novinárskeho sprievodu z ciest prezidenta do Vatikánu a p. A. videla len raz, keď bola s p. C. doniesť nejaké knihy o sv. otcovi Jánovi Pavlovi v prezidentskom paláci pre prezidenta, pre hovorcu a pre ňu, ktoré odovzdali ako dar pri autobráne. Nevedela uviesť, kedy to bolo, či to bolo pred cestou dňa 27.4.2014 alebo po nej. Pán C. posielal údaje p. A., F. A. s nimi nekomunikoval vôbec. Obaja boli akreditovaní cez tlačový odbor na cestu do Ríma dňa 27.4.2014. Potom boli preverení cez policajnú databázu, kde bolo všetko v poriadku a obaja mali miesto v lietadle, kde leteli s prezidentom ako novinársky sprievod. Proces akreditácie trval niekoľko týždňov.

Svedok F. C., otec poškodeného, v prípravnom konaní pri výsluchoch dňa 25. 4.2019 a dňa 18.5.2020, ktoré boli so súhlasom strán prečítané uviedol, že bol na návšteve u svojho syna na ulici Q. X v Starej Ľubovni, kde bola aj jeho vnučka O. a p. A. a začali sa rozprávať medzi sebou, že idú do Ríma na blahorečenie pápeža Jána Pavla II. a pani A. vtedy povedala jeho vnučke, aby išla s nimi, ale vnučka

povedala, že nejde. Nevedel uviesť, v akom období to bolo presne, ale bolo to v čase, keď mal byť blahorečený Ján Pavol II. Po tomto výlete sa so synom stretol, ale o výlete nerozprávali. Pani A. si nepriala, aby sa stretávali, preto tam veľmi nechodil. K zdravotným problémom obžalovanej uviedol, že vnučky mu hovorili, že syn ju vozil do Bratislavy a počul, že obžalovaná chodila na onkológiu v Bratislave, ale nevie či to počul od vnučky alebo od niekoho iného. Nevedel uviesť dôvod rozchodu syna a obžalovanej, pretože potom tam nechodil. Nevedel tiež uviesť, odkedy žil jeho syn s obžalovanou a na otázku ako často navštevoval syna uviedol, že tam nemal čas chodiť, lebo chodil do roboty. Jeho manželka chodila za synom hlavne kvôli sestre, ktorá tam jeden čas bývala. O ceste do Ríma hovoril manželke on a nevedel sa vyjadriť, či to ona vedela aj od nich.

Svedkyňa A. C., matka poškodeného, v prípravnom konaní pri výsluchoch dňa 25.4.2019 a dňa 26.2.2020, ktoré boli so súhlasom strán prečítané uviedla, že vie o tom, že jej syn a p. A. boli v Ríme v roku 2014, leteli vládny špeciálom aj s prezidentom Gašparovičom. Syn tam letel ako fotograf. Na prvom výsluchu uviedla, že do Ríma leteli na blahorečenie Jána Pavla II. a pani A. o tom vedela a išla tam dobrovoľne. Pred odletom do Ríma jej pani A. spomínala, že idú do Ríma. Aj manžel jej spomínal, keď bol u syna, že p. A. volala vnučku O., aby išla s nimi. Pri druhom výsluchu svedkyňa nevedela povedať, aký bol dôvod ich cesty do Talianska v roku 2014. Ďalej uviedla, že v roku 2014 nepočula obžalovanú na vlastné uši povedať, že ide s jej synom do Talianska. F. A. jej hovorila o ceste do Talianska v roku 2013. Nevedela sa vyjadriť, koľkokrát počas roka 2014 bol jej syn a obžalovaná spolu v Taliansku, lebo v roku 2014 ku nim, keď oni dvaja spolu bývali, nechodila, nakoľko mala pri sebe sestru, o ktorú sa starala. Nevedela uviesť, či v čase cesty do Talianska v roku 2014 mala obžalovaná nejaké vážne zdravotné problémy, ani nevedela uviesť dôvod ich rozchodu, ale na ďalšiu otázku uviedla, že o nejakých zdravotných problémoch jej p. A. hovorila. Na detaily si však nespomenula a nevedela, či to bolo v roku 2013 alebo kedy presne. F. A. podľa jej názoru reálne bývala u syna už od roku 2012, keďže v roku 2012 až do novembra 2013 skoro každý deň bola o svojho syna. Potom bola operovaná a do opatery zobrala sestru, preto k nim už nechodila.

Svedkyňa F. A., dcéra obžalovanej, v prípravnom konaní pri výsluchu dňa 29.4.2020, ktorý bol so súhlasom strán prečítaný uviedla, že si z toho obdobia veľa nepamätá. Začiatkom apríla roku 2014 išli na oslavu do Kamienky s mamou a p. C., ktorý ich viedol a ktorý v aute povedal, že mamku berie na nejakú kontrolu do Bratislavy. Pri oslave sa s mamou o tom nerozprávali, ani sa jej na nič nepýtala, ani sa jej mama nezdôverila, že má cestovať do Ríma s pánom C.. Počas maminej kontroly ostala u babky v Kamienke. Mame zistili rakovinu. Nespomínala si na nejaké kontroly mamy v marci alebo apríli 2014 pred dátumom 27.4.2014. Po Vianociach v roku 2012 začali s mamou bývať u p. C.. Po návrate z Bratislavy po 27.4.2014 jej mama nespomínala nič, iba ležala a plakala. Myslela si, že má zlé výsledky, tak sa mamy na nič nepýtala. Nemala vedomosť, že by mama bola 27.4.2014 v Ríme, ani o tom, či mama s pánom C. boli v Taliansku aj pred rokom 2014, ani nezaregistrovala, aby sa mama s pánom C. doma rozprávali o tom, že cestujú do Talianska. Ku vzťahu s p. C. uviedla, že z neho mala strach, lebo na ňu stále kričal. Mama s p. C. boli kamaráti, sem-tam sa hádali, ale nevie o čom.

Znalec Ing. Ján Kuljovský, ktorý na základe požiadavky poškodeného vyhotovil znalecký posudok č. 001/2022, trval na pojednávaní na podanom znaleckom posudku a jeho záveroch, ktoré prečítal a bližšie vysvetlil postupy pri jeho vypracovaní a zisťovaní znakov emočného stavu osoby na fotografii.

Vykonaným dokatovaním, najmä výpoveďami obžalovanej a poškodeného, mal súd preukázané, že obžalovaná a poškodený tvorili pár, od približne konca roka 2012, resp. od začiatku roka 2013 bývali v spoločnej domácnosti, a to až do 6.6.2013, kedy bola obžalovaná napadnutá fyzicky poškodeným a že približne na začiatku roka 2014 bolo obžalovanej diagnostikované onkologické ochorenie a v tomto období sa obžalovaná vrátila bývať k poškodenému, pričom poškodený jej ponúkol pomoc s liečbou, ktorú aj vybavoval, ako to vyplýva aj z výpovede svedkyne A. A. A.. Takisto mal súd preukázané, že obžalovaná založila s.r.o. s obchodným menom SALIVE, s.r.o. v marci 2014 (uvedené okrem výpovedí obžalovanej a poškodeného vyplýva aj z listín o založení tejto s.r.o.), že obžalovaná bola na operácii dňa 1.4.2014, že dňa 27.4.2014 boli obžalovaná s poškodeným v Ríme na blahorečení Jána Pavla II. (čo vyplýva aj z listín predložených Kanceláriou prezidenta SR) a že obžalovaná žila ešte v domácnosti

poškodeného do odchodu na liečenie v auguste 2014, kde po návrate z liečenia sa už nevrátila k poškodenému. Takisto súd mal z trestného oznámenia obžalovanej preukázané, že obžalovaná podala trestné oznámenie dňa 24.4.2015 za ublíženie na zdraví a nebezpečné prenasledovanie, na základe ktorého bol poškodený trestne stíhaný v konaní sp. zn. ČVS: ORP-101/VYS-SL-2015 a bol aj právoplatne odsúdený za ublíženie na zdraví za skutok zo dňa 6.6.2013, kedy fyzicky napadol obžalovanú (v uvedenom konaní obžalovaná vystupovala ako poškodená a poškodený ako obvinený). Odsúdenie poškodeného vyplýva z rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa vo veci sp. zn. 1T/90/2016 zo dňa 31.8.2017 (ktorý je súčasťou spisu sp. zn. ČVS: ORP-101/VYS-SL-2015). Z priestupkového spisu Okresného úradu Stará Ľubovňa č. OU-SL-OVVS-2016/000072 vyplýva, že skutok z 30.7.2014, ktorý bol takisto predmetom trestného oznámenia obžalovanej zo dňa 24.4.2015, bol postúpený na priestupkové konanie, v ktorom bol poškodený uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ale toto rozhodnutie nebolo poškodenému doručené a následne pre uplynutie doby určenej zákonom o priestupkoch bolo priestupkové zastavené. V časti trestného oznámenia za skutok zo dňa 27.4.2014, ktoré vyšetrovateľ napokon právne kvalifikoval ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, bolo trestné stíhanie zastavené uznesením Okresnej prokuratúry v Starej Ľubovni sp. zn. Pv/344/15/7710 zo dňa 4.8.2016, ako to vyplýva z tohto uznesenia. V priebehu trestného stíhania v konaní sp. zn. ČVS: ORP-101/VYS-SL-2015 (ako to vyplýva z obsahu tohto spisu) bol poškodený, ktorý v uvedenom konaní vystupoval ako obvinený, vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 3Tp/1/2016 zo dňa 24.3.2016 z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, pretože nereagoval a nepreberal poštu mu adresovanú a maril úkony trestného konania. V tomto prípravnom konaní bolo po poškodenom 2 krát vyhlásené pátranie, keď po prvom vypátraní poškodeného a jeho následnom prepustení poškodený naďalej nepreberal zásielky polície. Väzba začala plynúť obmedzením osobnej slobody poškodeného, t.j. od 23.3.2016. Poškodený (v danej veci ako obvinený) bol z väzby prepustený na základe príkazu Okresnej prokuratúry v Starej Ľubovni Pv 244/15/7710 zo dňa 24.5.2016. Z pripojeného spisu dražobnej spoločnosti Prvá dražobná spoločnosť, s.r.o. mal súd preukázané, že veriteľ spol. Profi Credit Slovakia, s.r.o. uzavrel zmluvu s touto dražobnou spoločnosťou dňa 24.11.2014, od kedy začala táto dražobná spoločnosť vykonávať úkony smerujúce k dražbe. Zo spisu tejto dražobnej spoločnosti mal súd preukázané, oznámenie o dobrovoľnej dražbe na majetok poškodeného bolo v Obchodnom vestníku zverejnené dňa 15.2.2016 s tým, že prvé kolo dobrovoľnej dražby na majetok poškodeného sa konalo 30.3.2016 a bolo neúspešné. Následne sa dňa 12.5.2016 konalo druhé kolo dobrovoľnej dražby, oznámenie o ktorom bolo v Obchodnom vestníku zverejnené dňa 18.4.2016, v ktorom bol predaný polyfunkčný dom, v ktorom poškodený býval a kde mal aj svoju prevádzku zameranú na tlač rôznych kníh, kalendárov a pod. Z uvedeného spisu dražobnej spoločnosti tiež vyplýva, že poškodený si neprebral zásielky dražobnej spoločnosti od konca novembra 2015 adresované mu na adresu Q. X, C. D. ktoré sa vracali odosielateľovi s poznámkou „zásielka neprevzatá v odbornej lehote“ a tieto mu začali byť doručované až do väzby po zistení, že je vo väzbe, teda zhruba od polovice apríla 2016. Zo spisu dražobnej spoločnosti mal súd preukázané aj vedenie viacerých exekúcií voči poškodenému (okrem iného aj na výživné na svoje dcéry), z ktorých väčšina začala v rokoch 2013 až 2014. Podobne zo spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/5/2018 vrátane pripojeného vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-777/3-VYS-PP-2014 mal súd preukázané problematické doručovanie zásielok poškodenému, ktorý v tomto konaní vystupoval ako obvinený, a to jednak v súdnom konaní najmä v roku 2019, ale hlavne (čo je podstatné pre vec riešenú tunajším súdom) v období od konca roka 2013 až do začiatku roka 2016, kedy poškodenému nemohli doručiť zásielky tak rôzni súdni exekútori, ktorí do tohto vyšetrovacieho spisu doložili kópie zásielok, ktoré sa im vrátili späť z adresy poškodeného v Starej Ľubovni (čo tiež preukazuje vedenie viacerých exekúcie voči poškodenému), ako ani orgány činné v trestnom konaní, ktorým zásielky poškodený v uvedenom konaní nepreberal od cca novembra 2014 až do cca februára 2016, v dôsledku čoho bola v prípravnom konaní vydaná aj žiadosť o vypátranie pobytu poškodeného (v tomto konaní vystupujúceho v pozícii obvineného). Toto konanie v Poprade začalo na základe trestného oznámenia zo dňa 13.8.2014 a v tomto konaní na Okresnom súde Poprad bol poškodený napokon aj uznaný vinným z prečinu podvodu.

Zo skutkovej podstaty prečinu krivého obvinenia podľa § 345 Tr. zákona vyplýva, že toto ustanovenie poskytuje ochranu riadnej činnosti štátnych orgánov, ako i občanov pred lživými útokmi na ich práva, slobodu a česť. Lživo obviňovať znamená vedome nepravdivo informovať o skutkových okolnostiach, teda o tom, kedy, kde a ako mal byť trestný čin spáchaný a kto je jeho páchatel'. Obvinenie spočíva v konaní páchatel'a, ktoré môže byť podnetom na trestné stíhanie konkrétnej nevinnej osoby. Nezáleží na forme

oznámenia. Pri tomto trestnom čine sa vyžaduje úmysel a z pohľadu subjektu sa tohto trestného činu môže dopustiť každý, kto iného ľ živo obvinení z trestného činu.

V prvom rade sa súd vysporiadal s námietkou obhajcu obžalovanej vznesenej v záverečnej reči týkajúcej sa prekážky rozhodnutej veci vzhľadom na uznesenie OR PZ, Odboru kriminálnej polície v Starej Ľubovni ČVS: ORP-195/VYS-SL-2016 zo dňa 11.8.2017, z ktorého vyplýva, že podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku s poukazom na § 215 ods. 4 Tr. poriadku bolo trestné stíhanie proti obžalovanej pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zákona zastavené. Túto námietku súd nepovažoval za dôvodnú, keďže z § 9 ods. 1 písm. e/ Tr. poriadku vyplýva, že prekážku rozhodnutej veci tvorí iba zastavenie trestného stíhania voči konkrétne osobe po tom, čo jej bolo vznesené obvinenie. Z obsahu uznesenia sp. zn. ORP-207/VYS-SL-2016 je zrejmé, že obžalovanej nebolo vznesené obvinenie v konaní vedenom pod sp. zn. ORP-195/VYS-SL-2016, čo potvrdzuje jednak § 215 ods. 4 Tr. poriadku (policajt môže zastaviť trestné stíhanie, ako nebolo vznesené obvinenie), ako aj skutočnosť, že toto ani nebolo doručované obžalovanej. Za tohto stavu potom túto námietku nepovažoval za dôvodnú.

Obžalovanej sa za vinu kladie zločin krivého obvinenia, a to konkrétne za skutok, keď mala poškodeného krivo obviníť z toho, že sa jej mal dňa 27.4.2014 pred odletom do Ríma na blahorečenie pápeža Jána Pavla II. vyhrázať tým, že ublíži jej dcére. Išlo o situáciu, ktorá sa mala udiať medzi štyrmi očami (t.j. medzi obžalovanou a poškodeným). Vzhľadom na túto skutočnosť, ako aj vzhľadom na potrebu posúdenia hodnovernosti vyjadrení a výpovedí obžalovanej a poškodeného súd vykonal rozsiahlejšie dokazovanie, ktoré súd považoval za potrebné vykonať v záujme vytvorenia si širšieho obrazu o vzťahu obžalovanej a poškodeného a ich charakterových čŕt a za účelom čo najobjektívnejšieho posúdenia tohto prípadu. Podobne určité dôkazy navrhnuté najmä obžalovanou (ako napr. spisy vyššie uvedenej dražobnej spoločnosti a Okresného súdu Poprad), ale aj poškodeným boli vykonané okrem posúdenia hodnovernosti týchto strán aj za účelom overenia dôvodov väzby poškodeného, príp. nároku na náhradu škody. Naopak niektoré dôkazy navrhované či už obžalovanou alebo poškodeným, príp. obhajcom obžalovanej alebo splnomocnencom poškodeného súd nevykonal (ako o tom rozhodoval priebežne na jednotlivých hlavných pojednaniach), pretože buď skutočnosti, ktoré sa týmito dôkazmi mali preukázať, vyplývali z iných dôkazoch, ktoré súd vo veci vykonal v priebehu konania a ďalšie dôkazy na preukázanie tej ktorej skutočnosti už nebolo potrebné vykonať alebo tieto dôkazy, ktoré súd nevykonal, boli už mimo rámec prejednávanej veci, pričom na ozrejenie vzťahu medzi obžalovanou a poškodeným, resp. na posúdenie hodnovernosti obžalovanej a poškodeného súd považoval za dostatočné dôkazy, ktoré už vykonal.

Pri hodnotení dôkazov súd tiež zohľadnil skutočnosť, že od situácie, ktorej sa má týkať krivé obvinenie (t.j. od situácie pred cestou do Ríma dňa 27.4.2014), uplynula značná doba, čo má nepochybne vplyv na fixáciu skutočností s tým spojených najmä u svedkov, ktorí boli vypočúvaní, avšak aj túto skutočnosť súd hodnotil v komplexe predošlých výpovedí jednotlivých svedkov a prípadných rozporov v ich výpovediach, ako aj v kontexte ďalších skutočností, ktoré vyšli najavo z iných dôkazov.

Súd po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že sú dané dôvody na rozhodnutie podľa § 285 písm. a) Tr. zákona.

Obžalovaná v priebehu celého konania trvala na tom, že o ceste do Ríma 27.4.2014 nevedela vopred a o tejto jej poškodený povedal až ráno dňa 27.4.2014, keď prišli na letisko v Bratislave. Keďže obžalovaná sa nechcela vzhľadom na svoj zdravotný stav tejto cesty zúčastniť, podľa jej tvrdení jej poškodený povedal, že mu stačí jeden telefonát a jej dcéra bude kalika ako on. Vzhľadom na tento nátlak sa tejto cesty zúčastnila. Následne pod vplyvom ďalšieho konania poškodeného od cca konca roka 2014, ktoré vnímala ako naplnenie jeho vyhrážky, že jej zo života urobí peklo, ak sa k nemu nevráti, podala trestné oznámenie zo dňa 24.4.2015, v ktorom spomenula aj udalosť pred cestou do Ríma dňa 27.4.2014. Poškodený naopak v priebehu celého tohto konania tvrdil, že obžalovaná o ceste do Ríma dňa 27.4.2014 vedela vopred a na túto ju nijako nenútil, teda jej obvinenie je nepravdivé.

Krivé obvinenie je vedomé nepravdivé oznámenie skutkových okolností, najmä kedy, ako a kde mal byť trestný čin spáchaný a kto je jeho páchatelom. Vzhľadom na to, čoho sa toto krivé obvinenie malo týkať, súd preveroval aj okolnosti cesty do Bratislavy a Ríma dňa 27.4.2014.

V priebehu konania bolo vykonaných viacero dôkazov. Tie dôkazy, ktoré sa týkajú okolností cesty do Bratislavy a Ríma dňa 27.4.2014 (najmä výpovede vypočutých svedkov a obžalovanej a poškodeného, či plnomocenstvo pre p. F. alebo zastavenie trestného stíhania poškodeného pre zločin vydierania), možno rozdeliť v zásade do 2 skupín - 1. tie, ktoré preukazujú (alebo by mali preukazovať), že obžalovaná o tejto ceste vedela (a teda dôkazy v neprospech obžalovanej) a 2. tie, ktoré preukazujú (alebo by mali preukazovať), že obžalovaná o tejto ceste nevedela (teda dôkazy v prospech obžalovanej).

Do prvej skupiny z pohľadu súdu možno zaradiť skutočnosti vyplývajúce najmä z výpovedí poškodeného, jeho dvoch dcér C. a O., otca a matky poškodeného, svedka F. H. K., podpis na plnej moci pre p. F. na vyzdvihnutie novinárskych preukazov a zastavenie v časti trestného stíhania vo veci vedenej na OR PZ, OKP v Starej Ľubovni pod sp. zn. ORP 101/VYS-SL-2015.

Do druhej skupiny možno zaradiť skutočnosti vyplývajúce najmä z výpovedí obžalovanej, jej mamy M. N., svokry B. L. A., B. H. O. N., F. P. I., z trestného oznámenia z 24.4.2015 podaného obžalovanou, z výsledkov, akým skončili jednotlivé body tohto oznámenia vyplývajúce z výpovedí obžalovanej, poškodeného a pripojeného priestupkového spisu a vyšetrovacieho spisu ORP 101/VYS-SL-2015, ako aj závery znaleckých posudkov z odboru psychológia vypracovaných vo veci vedenej na OR PZ, OKP v Starej Ľubovni pod sp. zn. ORP 101/VYS-SL-2015.

Poškodený, ako už bolo uvedené, celý čas trval na tom, že obžalovaná o plánovanej ceste do Ríma 27.4.2014 vedela a cestu vykonala dobrovoľne. Pri hodnovernosti poškodeného súd vychádzal okrem iného zo znaleckého posudku PhDr. Jancurovej vypracovaného v konaní vo veci vedenej na OR PZ, OKP v Starej Ľubovni pod sp. zn. ORP 101/VYS-SL-2015 (ktorý bol čítaný z iného spisu len ako listinný dôkaz), v ktorom znalkyňa uviedla, že u poškodeného zistila subjektívizmus pri výklade skutočností, dominanciu a sebaapresadzovanie nestálu emotivitu, zvýšenú iritabilitu, verbálnu útočnosť s oslabenou autoreguláciou a tiež sklony k účelovému spracovávaní skutočností, ktoré prežil. Tieto črty bolo možné vnímať u poškodeného aj v priebehu hlavných pojednávaní, zvlášť ak určité veci nekorešpondovali s jeho predstavou či názorom. Predovšetkým však v jeho výpovedi a vyjadreniach k vykonaným dôkazom súd zistil mnohé rozpory, ktoré jednak nasvedčujú subjektívizmu pri ich posúdení zo strany poškodeného, ale zároveň znižujú hodnovernosť poškodeného. Na hlavnom pojednávaní poškodený napr. tvrdil, že o ich ceste do Ríma vedeli jeho rodičia, jeho dcéry a manželia K., avšak svedkyňa p. K. uviedla, že o ceste do Ríma sa dozvedela až po tejto ceste a dcéry poškodeného si v tomto konaní proti obžalovanej nespomínali, že by mali vedomosť o ceste obžalovanej a poškodeného do Ríma 27.4.2014 (ich výpoveď a rozpor s tým, čo uvádzali v trestnej veci vedenej proti ich otcovi ako obvinenému súd rozoberá nižšie). Takisto uviedol, že sa s p. I. lúčili dňa 23.4.2014 s tým, že sa vidia v nedeľu, avšak táto svedkyňa uviedla, že ona dňa 27.4.2014 do Ríma neletela; že obžalovaná si zabezpečovala miesto v lietadle prostredníctvom B. H. O. N., ktorá si však nespomínala, aby s obžalovanou alebo poškodeným niekedy komunikovala ohľadne cesty do Ríma dňa 27.4.2014, čo ani nie je náplň jej činnosti a činnosti odboru, v ktorom pracuje a na svadbe v tomto regióne bola vo veku asi 5-6 rokov (poškodený tvrdil, že menovaná svedkyňa mala byť na svadbe v období obdobia, keď mal s obžalovanou vzťah). Tiež uvádzal, že dcéry počas sviatkov boli u neho takmer stále, avšak dcéry poškodeného túto skutočnosť nepotvrdili; že obžalovaná vybavovala papiere k SALIVE s.r.o. až po tom, keď prišla z operácie, avšak z listinných dôkazov týkajúcich sa zakladania tejto s.r.o. vyplýva, že bola zakladaná v marci 2014 pred operáciou obžalovanej a pod. Taktiež uviedol, že v Národnom onkologickom ústave v Bratislave uviedli, že poškodený je priateľom, snúbencom obžalovanej, pretože podľa zákona nemôžu dávať informácie inej osobe a jeho potom púšťali aj na izbu, avšak poprel, že by zisťoval informácie o zdravotnom stave obžalovanej alebo komunikoval ohľadne nich, ako aj uvádzal, že bol oporou obžalovanej a prostredníkom s rodinou, avšak matka obžalovanej poprela, že by im nejaké informácie oznámil a tieto informácie musela zisťovať prostredníctvom svojej rodiny. Potvrdil, že

fotografie na čl. 140, 142, 964 a 966 v spise robil on, avšak nevedel sa vyjadriť k tomu, ako sa niektoré z tých fotografií stali súčasťou anonymného oznámenia na obžalovanú na Sociálnu poisťovňu, keďže o tomto sa podľa jeho tvrdení dozvedel až v konaní vedenom proti nemu z výsluchu B. R.. Na druhej strane podľa uznesenia OR PZ, Odboru kriminálnej polície ČVS:ORP-207/VYS-SL-2016 oznamovateľ, ktorým bol G. C., uvádzal, že trestné oznámenie podala obžalovaná po jeho podnete na Sociálnu poisťovňu. Takisto toto posledné uvedené uznesenie navrhol ako dôkaz za účelom preukázania, že obžalovaná o ceste do Ríma vedela, pričom zvýraznil tú časť, ktorá bola citovaná z jeho trestného oznámenia, teda nejde o zistenie vyšetrovateľa, ale o vlastné tvrdenia poškodeného, ktoré prezentoval ako zistenia vyšetrovateľa. Aj táto skutočnosť v spojení s vyššie uvedenými skutočnosťami a ďalšími jeho vyjadreniami najmä k vykonaným dôkazom preukazujú značný subjektivismus pri výklade skutočností, pričom ako už bolo uvedené, aj ostatné črty osobnosti zistené znalcom bolo možné pozorovať na hlavných pojednávaniach.

K hodnovernosti ako takej vo všeobecnosti súd ešte poznamenáva (a to platí aj pri posúdení hodnovernosti obžalovanej, príp. svedkov), že ak súd dospeje k záveru o hodnovernosti, či nehodnovernosti určitej osoby, príp. časti jej výpovede, uvedené súd automaticky nehodnotí v tom smere, že všetko, čo tá ktorá osoba povie, je hodnoverné alebo nehodnoverné, ale podstatné skutočnosti pre rozhodnutie vo veci súd posudzuje v kontexte ostatných dôkazov, keďže aj hodnoverná osoba si môže určité skutočnosti prispôbiť vo svoj prospech alebo naopak aj nehodnoverná osoba môže hovoriť pravdu. V kontexte vyššie uvedených skutočností, osobnosti poškodeného a rozporov vo jeho výpovedi však súd hodnotil výpoveď poškodeného (minimálne čo sa týka okolností tesne pred cestou do Ríma dňa 27.4.2014) ako nehodnovernú, resp. do značnej miery prispôsobenú predstavám či subjektívnemu vnímaniu poškodeného.

Pokiaľ ide o výpovede dcér poškodeného, tieto v tomto konaní proti obžalovanej bližšie neuvádzali žiadne okolnosti týkajúce sa cesty do Ríma dňa 27.4.2014. Po prečítaní ich výpovedí zo spisu ORP 101/VYS-SL-2015 trvali na svojich vyjadreniach (ktoré boli podstatnými dôkazmi pre zastavenie trestného stíhania voči ich otcovi ako obvinenému pokiaľ ide o vydieranie v súvislosti s tým, čo sa malo udiať dňa 27.4.2014), avšak tieto svedkyne nevedeli bližšie vysvetliť dôvody, prečo tieto skutočnosti neuvádzali aj v tomto konaní, poukázali hlavne na odstup času. Je pravdou, že s odstupom času pamäťová stopa slabne, najmä ohľadne situácií, ktoré pre svedka nie sú nejaké podstatné. Na druhej strane je však potrebné uviesť, že v tomto konaní proti obžalovanej dcéry poškodeného žiadnym spôsobom nepotvrdili, že by vedeli o ceste obžalovanej a poškodeného do Ríma dňa 27.4.2014 pred touto cestou, ani že by o tejto ceste vedeli od nich oboch. Navyše v ich výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní boli aj nejaké rozpory, napr. u dcéry C. skutočnosti ohľadne toho, či za ňou v Nitre bola aj obžalovaná alebo ohľadne jej zdravotného stavu a noci strávenej na onkológii (ktorý rozpor nevedela vysvetliť a túto noc si nepamätala, aj keď nejde o úplne bežný zážitok, aj keď bola tinedžerka), či u O., ktorá tvrdila, že otec ich stále volal do Ríma, na čo si však jej sestra C. nespomínala. Predovšetkým však boli podstatné rozpory medzi ich výpoveďami v tomto konaní proti obžalovanej a ich výpoveďami v konaní vedenom pod sp. zn. ORP 101/VYS-SL-2015. Aj keď súd zohľadní aj faktor času, ktorý sa mohol podpísať na určitých rozporoch, z výpovedí dcér poškodeného v tomto konaní proti obžalovanej vyplýva, že sa v tom čase nenavštevovali často, skôr sporadicky až zriedkavo a nejakým spôsobom sa nezaujímal o život svojho otca, ale napriek tomu v konaní sp. zn. ORP 101/VYS-SL-2015 si po 2 rokoch spomenuli na okolnosti cesty do Ríma dňa 27.4.2014 celkom detailne. V tomto konaní si však na stretnutia s otcom a obžalovanou, pri ktorých sa mali dozvedieť o ich plánovanej ceste do Ríma nespomínali. Ich výsluch v konaní sp. zn. ORP 101/VYS-SL-2015 pritom krátko predtým navrhol obhajca ich otca (ktorý bol v tomto konaní obvineným). Išlo o ich v poradí druhý výsluch v konaní vedenom proti ich otcovi. Ak teda s otcom neboli nejakým spôsobom často a nekomunikovali s ním často, tak skutočnosť, že si po cca 2 rokoch spomenuli celkom presne na okolnosti pred cestou do Ríma, môže nasvedčovať aj tomu, že chceli svojmu otcovi pomôcť (predsa len v tom čase boli s otcom aspoň v nejakom kontakte, ktorý je v súčasnosti podľa ich výpovedí už len minimálny alebo žiadny) a takúto motiváciu ich výpovede nemožno vylúčiť. Ak by tomu tak skutočne bolo, v prípade zmeny takejto ich výpovede (ktorú urobili v konaní vedenom proti ich otcovi ako obvinenému) by im hrozilo trestné stíhanie za krivú výpoveď, teda je logické, že na nich trvali. Podobne nemožno opomenúť aj rozpory medzi jednotlivými výpoveďami dcér poškodeného vo vzťahu k výpovedi poškodeného, či ich dedka F. C.. Podľa v poradí druhých výpovedí dcér poškodeného v konaní sp. zn. ORP 101/VYS-SL-2015 sa o ceste do Ríma mali dozvedieť po ich stretnutí s otcom

a obžalovanou v Nitre (C.) a v Banskej Bystrici (O.), pričom si obe pamätali, že to stretnutie bolo v stredu (po viac ako 2 rokoch). Podľa výpovede C. o tejto ceste mal rozprávať otec s obžalovanou jej aj sestre aj na veľkonočnú nedeľu dňa 20.4.2014 (to že to bolo tento deň a že obe dcéry boli na návšteve u otca za účasti p. A. už bolo súčasťou otázky ich otca, v tomto konaní obvineného, teda išlo o navádzajúcu otázku). Podľa výpovede F. C. o tejto ceste mal rozprávať poškodený a obžalovaná za jeho prítomnosti a za prítomnosti vnučky O. (C. nebola týmto svedkom spomínaná), aj keď tam v čase, keď u syna bývala obžalovaná, podľa vlastného vyjadrenia nechodil. Podľa výpovede poškodeného na hlavnom pojednávaní v tomto konaní proti obžalovanej o ceste do Ríma hovoril spolu s obžalovanou obom dcéram na veľkonočný pondelok. Takisto podľa druhej výpovede C. A. počas víkendu pred operáciou mal poškodený spať na jednej posteli s obžalovanou a svedkyne na druhej posteli v jednej izbe, kým poškodený na hlavnom pojednávaní uvádzal, že bol v onkologickom ústave s obžalovanou, ale nie priamo na izbe. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd výpovede dcér poškodeného hodnotil v otázke okolností týkajúcich sa cesty do Ríma dňa 27.4.2014 ako menej hodnoverné.

Svedok F. H. K. takisto v tomto konaní na hlavnom pojednávaní popísal iba skutočnosti po ceste do Ríma. Nevedel sa vzhľadom na odstup času vyjadriť, či o tejto ceste vedel aj pred ňou, pri odstraňovaní rozporov však trval na tom, čo uviedol v prípravnom konaní, ako aj v konaní sp. zn. ORP 101/VYS-SL-2015. Takisto si na hlavnom pojednávaní nespomenul, či v prípade, ak mal vedomosť o ceste do Ríma ešte pred ňou, vedel o nej od obžalovanej aj poškodeného, ale iba od niektorého z nich. Z jeho výpovede v spojení s jeho predošlými výpovediami v prípravných konaniach či už voči obžalovanej alebo v konaní, kde bol obvineným poškodený, je možné vyvodiť, že svedok mal vedomosť o tejto ceste aj pred ňou a podľa jeho tvrdení mal mať túto informáciu od poškodeného aj obžalovanej. Išlo by teda o jeden z dôkazov v neprospech obžalovanej. Manželka tohto svedka však nemala vedomosť o ceste do Ríma pred touto cestou, pričom si nepamätala nejaké stretnutie manžela s poškodeným bez jej prítomnosti okrem stretnutia, keď sa manžel s poškodeným zoznámil. Ak jeden z manželov mal vedomosť o ceste do Ríma pred touto cestou a druhý takúto vedomosť nemal, buď F. K. stretol alebo navštívil poškodeného a príp. aj obžalovanú aj bez manželky alebo túto informáciu mohol získať aj telefonicky, keď sa kontaktoval s poškodeným, ako uvádzal. Napriek tvrdeniu uvedeného svedka o vedomosti o tejto ceste od poškodeného aj obžalovanej teda s prihliadnutím na výpoveď jeho manželky nemožno v danom prípade jednoznačne vylúčiť ani možnosť, že o ceste do Ríma vedel iba od poškodeného (keďže aj prvá jeho výpoveď bola vykonaná po cca 2 rokoch od tejto cesty). Takáto možnosť sa javí ako celkom pravdepodobná, keďže obžalovanej v tom čase zistili onkologický nález, teda zrejme riešila úplne iné problémy a otázky.

Otec poškodeného v prípravnom konaní pri svojej výpovedi tvrdil, že bol prítomný počas veľkonočných sviatkov, kedy obžalovaná spolu s poškodeným hovorili o ceste do Ríma a volali na ňu aj dcéru poškodeného O.. Táto verzia nekorešponduje s výpoveďou jeho syna v tomto konaní, ani s výpoveďami dcér poškodeného v konaní sp. zn. ORP-101/VYS-SL-2015, ako už bolo uvádzané vyššie. Výpoveď otca poškodeného súd považoval v tomto smere za menej hodnovernú až nehodnovernú, a to z nasledujúcich dôvodov: 1. jeho tvrdenie o rozprávaní o ceste do Ríma za jeho účasti a účasti dcéry poškodeného O. táto svedkyňa nepotvrdila, naopak si nepamätala, že by sa v takomto zložení (t.j. ona s dedkom, obžalovanou a jej otcom) stretli; 2. otec poškodeného následne pri svojej výpovedi uviedol (asi 2-3 krát), že do domu syna už potom veľmi nechodil (resp. že tam nechodil), keď tam bola obžalovaná, lebo si to nepriala a on chodil do práce. Ide teda o druhý zřejmý rozpor v jeho výpovedi, kedy na jednej strane ku synovi v období, keď tam bývala obžalovaná nechodil (od cca januára až februára 2014 bývala obžalovaná u poškodeného, teda aj počas Veľkej noci v r. 2014), ale bol prítomný pri vyššie popísanom stretnutí, kde sa hovorilo o ceste do Ríma. Takisto nemožno prehliadnuť, že otec poškodeného v konaní ČVS: ORP-101/VYS-SL-2015 nebol vypočutý, aj keď by výpoveďou v podobnom duchu mohol poškodenému ako obvinenému v uvedenom konaní, značne pomôcť, ale v konaní proti obžalovanej si po cca 5-6 rokoch rokov „spomenul“ na situáciu, kedy obžalovaná rozprávala o ceste do Ríma. Matka poškodeného vo svojom prvom výsluchu v prípravnom konaní uviedla, že skutočnosti o ceste do Ríma v roku 2014 jej hovorila obžalovaná a následne v druhom výsluchu uviedla, že o ceste do Ríma v roku 2014 jej hovoril jej manžel. Ak o tejto ceste jej mal hovoriť manžel, ktorého výpoveď v tomto smere súd hodnotil vyššie uvedeným spôsobom, tak aj výpoveď matky poškodeného súd vyhodnotil podobne, ako výpoveď jej manžela, a to aj s prihliadnutím na ďalší popísaný rozpor v jej výpovediach.

Trestné stížanie vo veci vedenej na OR PZ, OKP v Starej Ľubovni pod sp. zn. ORP 101/VYS-SL-2015, kde bol obvineným G. C. za časť skutku, ktorá bola právne kvalifikovaná ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ TZ bolo zastavené vyššie uvedeným uznesením Okresnej prokuratúry v Starej Ľubovni. Prokurátor pri tomto rozhodnutí vychádzal z výpovedí dcér obvineného v tomto konaní (t.j. O. C. a C. A., L. C.) a svedka F. H. K. a posúdenia fotiek pripojených do tohto spisu z cesty do Ríma. V prvom rade je potrebné k zastaveniu trestného stížania uviesť, že nejde o rozhodnutie, ktoré je meritórnym rozhodnutím vo veci samej, ktorým by sa uznávala vina alebo ukladal trest, teda nejde o rozhodnutie, ktorým by bol súd viazaný v zmysle § 7 ods. 1 Tr. poriadku. Tiež je potrebné uviesť, že skutočnosti, ako boli tvrdené vyššie uvedenými svedkami v konaní, kde bol obvineným G. C., v tomto konaní proti obžalovanej buď neboli potvrdené alebo boli vyhodnotené súdom vyššie uvedeným spôsobom. Jediná výpoveď, ktorú by bolo možné akceptovať v neprospech obžalovanej je výpoveď F. K., pri ktorej však z vyššie uvedených dôvodov tiež nie je možné jednoznačne ustáliť, od koho presne mal túto informáciu. Navyše podľa odôvodnenia tohto uznesenia konajúci prokurátor vyhodnotil, že o ceste do Ríma mala vedieť aj A. J. K.. Z jej výsluchu v tomto konaní však vyplýva, že o tejto ceste sa mala dozvedela až po tom, ako sa z nej obžalovaná a poškodený vrátili, pred cestou o nej nemala vedomosť a ani svedok – jej manžel netvrdil pri svojom výsluchu, že o ceste sa dozvedel s manželkou. Ani skutočnosť, že trestné oznámenie bolo podané až s odstupom cca roka od cesty do Ríma alebo skutočnosť, že obžalovaná žila s poškodeným v jednej domácnosti ešte do augusta 2014 automaticky neznamená účelovosť či nepravdivosť tohto podania v prejednávanej časti, aj keby bolo reakciou na postup Sociálnej poisťovne (súd okolnosti trestného oznámenia a prípadné dôvody jeho podania rozoberá nižšie). Rovnako to platí aj o prípadnej kontrole po 4 dňoch (ako to súd tiež rozoberá nižšie ohľadne prípadnej motivácie poškodeného potešiť obžalovanú). Takisto vyhodnotenie fotografií je nepochybne minimálne do určitej miery subjektívnou záležitosťou. Fotografiu na novinársky preukaz z čl. 522 a vedomosť o jej účele súd vyhodnotil inak ako konajúci prokurátor (ako je to rozobraté nižšie). Z odôvodnenia prokuratúry nie je zrejmé, ktoré všetky fotografie boli hodnotené, ale z fotografií doložených v konaní proti obžalovanej je zrejmé, že minimálne na niektorých fotografiách ide o úsmev kvôli fotografii, ale z výrazu obžalovanej nemožno vyvodiť jej úplnú radosť, či spokojnosť.

Pokiaľ ide o otázku podpisu pre p. F. na vyzdvihnutie novinárskych preukazov, obžalovaná tvrdila, že pred hospitalizáciou podpísala niekoľko prázdnych papierov na rôznych miestach, teda trvala na tom, že niektorý z nich použil poškodený bez jej vedomia na tento účel. Poukazovala pritom jednak na nesprávnosť jej priezviska v tomto anglickom tlačive z pohľadu gramatiky anglického jazyka a jednak na umiestnenie jej podpisu, ktorý sa nenachádza priamo nad jej menom a priezviskom. Poškodený naopak tvrdil, že to podpísala obžalovaná viediac, čo podpisuje. Skutočnosť, že na tomto plnomocenstve je podpis obžalovanej nebola sporná, avšak obžalovaná tvrdila, že jej podpis na prázdnom papieri využil poškodený aj na tento účel. Tieto tvrdenia nebolo možné overiť žiadnym z vykonaných dôkazov, teda pravdepodobnosť pravdivosti tvrdenia každej z uvedených strán ostala aj po vykonanom dokazovaní v pomere 50:50. Vychádzajúc však z vierohodnosti obžalovanej a poškodeného, ako to je rozobraté v tomto rozsudku, ďalej z toho, že obžalovaná krátko pred hospitalizáciou s onkologickým ochorením založila s.r.o., v mene ktorej mala konať, pričom dopredu nemohla vedieť o dĺžke svojej hospitalizácie, ako ani o výsledku operácie, tiež z umiestnenia jej podpisu na tomto plnomocenstve v porovnaní napr. s podpisom poškodeného na jeho plnomocenstve, ako aj z dokladov o obratoch na účte spol. SALIVE, s.r.o., z ktorých vyplýva, že k obratom dochádzalo už krátko po založení s.r.o. (napr. už dňa 2.4.2014 boli prijaté prvé 2 úhrady, jedna z nich v výške 3 024,09 eur za vystavenú faktúru; uvedené nekorešponduje celkom s tvrdením poškodeného pri konfrontácii, kedy uvádzal, že na čo by potreboval podpisy konateľa pri cca 10 dňovej spoločnosti, ktorá mala nulový obrat), sa javí verzia obžalovanej ako hodnovernejšia.

Pri hodnotení dôkazov, ktoré majú preukazovať, že obžalovaná o tejto ceste nevedela (teda dôkazy v prospech obžalovanej), súd v prvom rade vyhodnotil výpoveď a vyjadrenia obžalovanej. Výpoveď a vyjadrenia obžalovanej v priebehu hlavných pojednávaní súd hodnotil v zásade ako hodnoverné, najmä pokiaľ ide o okolnosti pred cestou dňa 27.4.2014. Súd vychádzal jednak zo záverov znaleckého posudku PhDr. Jancurovej z odboru psychológia č. 16/2015 vypracovaného v konaní vo veci vedenej na OR PZ, OKP v Starej Ľubovni pod sp. zn. ORP 101/VYS-SL-2015, v ktorom znalkyňa uviedla, že u obžalovanej ide o prispôsobivú, kooperatívnu a empatickú osobnosť. Jej intelektové schopnosti sú v hornom pásme priemeru, má rozvinuté usudzovanie a postihovanie logických vzťahov, tiež má

neporušené pamäťové schopnosti, nadpriemernú kapacitu pamäti a je schopná reprodukcie bez výskytu skreslení a konfabulácií. Obžalovaná podľa tohto posudku je schopná objektívne a pravdivo popísať udalosti, ktoré prežila a vyšetrením znalkyňa nezistila sklony ku skresľovaniu, či zveličovaniu udalostí v neprospech bývalého priateľa, teda v tomto konaní poškodeného. Takisto súd vychádzal z toho, že v tvrdeniach obžalovanej neboli nejaké závažnejšie rozpory týkajúce sa okolnosti cesty do Ríma dňa 27.4.2014, ako aj z toho, že aj ostatné jej tvrdenia týkajúce sa napr. uzatvárania s.r.o. pred jej hospitalizáciou (ako vyplýva z dokladov o zakladaní tejto s.r.o.) alebo nepreberania pošty poškodeným v iných konaniach (ako vyplýva zo spisov vyššie uvedenej dražobnej spoločnosti a Okresného súdu Poprad), vedomosti poškodeného o dlhu, pre ktorý bola vykonaná dobrovoľná dražba dávno pred vzatím do väzby (ako vyplýva z mailu predloženého obžalovanou, ktorý jej zaslal poškodený) a pod. boli preukázané vykonanými listinnými dôkazmi. Aj pri svojich vyjadreniach k vykonaným dôkazom zväčša poukázala či už na prípadné logické rozpory dôkazu alebo dôkazov medzi sebou alebo vysvetlila určité situácie. Aj keď je pravdou, že určité jej vyjadrenia, najmä vo vzťahu k poškodenému, boli zbytočne emočne podfarbené, príp. pôsobili na prvý pohľad až trochu zveličene, čo zrejme vyplýva z jej súčasného vnímania poškodeného a všetkých doterajších skúseností s ním, príp. boli zistené aj situácie, kedy sa z pohľadu súdu nezachovala primerane situácii (ako napr. na pojednávaní voči obvinenému pri výsluchu jej sestry), v zásade jej vyjadrenia pôsobili podstatne hodnovernejšie ako vyjadrenia poškodeného, najmä pokiaľ ide o okolnosti potrebné pre rozhodnutie súdu v tejto veci.

Pokiaľ ide o výsluchy matky a svokry obžalovanej, je pravdou, že ide o jej blízke osoby, avšak tieto v priebehu celého konania vypovedali zhodne a ich výpovediach neboli závažnejšie rozpory oproti tomu, čo tvrdili v prípravnom konaní (na rozdiel od príbuzných poškodeného). Ani v priebehu výsluchu na hlavnom pojednávaní súd nebadal, že by výpovede týchto svedkýň boli vykonané účelovo v prospech obžalovanej. Navyše najmä svedkyňa B. L. A. aj na pojednávaní z hlavy vypovedala aj o rôznych skutočnostiach týkajúcich sa podnikania SALIVE s.r.o. a účtovníctva, teda je zrejme, že jej pamäťové schopnosti sú dostatočné na zafixovanie si aj iných, na konkrétne detaily menej zložitejších, skutočností (ako sú dátumy a číselné údaje). Pokiaľ ide o svedkyne B. H. O. N., F. P. I. a A. A. A., tak tieto súd vyhodnotil ako objektívne a nestranné, keďže tieto nie sú v nejakom bližšom vzťahu či už s obžalovanou alebo poškodeným, teda tieto nemali žiadne dôvody uvádzať nejaké nepravdivé skutočnosti. B. H. O. N. si nepamätala, že by komunikovala či už s obžalovanou alebo poškodeným v súvislosti s ich cestou do Ríma dňa 27.4.2014 (čo ani nespadá do jej náplne práce) alebo že by si obžalovaná cez ňu vybavovala miesto v lietadle (ako to tvrdil poškodený). Takisto potvrdila účasť na svadbe v regióne tunajšieho súdu ešte vo veľmi mladom veku, čo vyvracia jedno z tvrdení poškodeného o kontaktovaní sa obžalovanej s menovanou svedkyňou na nejakej svadbe v nie ďalej minulosti pred cestou do Ríma dňa 27.4.2014. F. P. I. tiež nevedela uviesť, kedy bola obžalovaná s poškodeným za ňou v práci, avšak uviedla, že všetku komunikáciu riešila s poškodeným, čo vyplýva aj emailov predložených samotným poškodeným. Uvedenému nasvedčuje aj skutočnosť, že obžalovaná bola cca mesiac pred touto cestou operovaná na onkológii. Ak pritom vybavenie akreditácie trvá niekoľko týždňov, ako uviedla F. I., tak začiatok vybavovania akreditácie spadá niekde do obdobia v okolí operácie obžalovanej. Tesne pred operáciou alebo po nej obžalovaná evidentne riešila iné starosti ako cestu do Ríma. Uvedené takisto nasvedčuje tvrdeniam obžalovanej, že túto cestu nevybavovala. Takisto táto svedkyňa zrejme nemohla povedať, ako to tvrdil poškodený, že sa uvidia v nedeľu, keďže táto svedkyňa sa cesty do Ríma dňa 27.4.2014 nezúčastnila. Podobne táto svedkyňa uviedla, že keď bola obžalovanej a poškodenému potvrdená akreditácia, tak mali zabezpečené aj miesto v lietadle, čo takisto odporuje tvrdeniu poškodeného, že miesto v lietadle si vybavovala obžalovaná cez B. H. O. N..

A. A. A. tiež potvrdila, že ohľadne zabezpečenia určitého „redakčného krytia“ poškodeného, či obžalovanej v súvislosti s cestou do Ríma dňa 27.4.2014, komunikovala iba s poškodeným, nie s obžalovanou. Aj táto skutočnosť nasvedčuje väčšej hodnovernosti tvrdení obžalovanej.

Vo vzťahu ku krivému obvineniu, ktoré sa obžalovanej kladie za vinu, súd prihliadol aj na výsledky jednotlivých častí trestného oznámenia obžalovanej zo dňa 24.4.2015. Pokiaľ ide o útok na ňu dňa 6.6.2013, v tejto časti orgány činné v trestnom konaní aj súd dospeli k záveru, že ku napadnutiu obžalovanej zo strany poškodeného skutočne došlo a poškodený bol súdom v konaní vedenom proti nemu ako obvinenému aj uznaný vinným z ublíženia na zdraví. Napadnutie obžalovanej zo strany

poškodeného dňa 30.7.2014 takisto príslušné orgány vyhodnotili ako dôvodné, keď uznali poškodeného za vinného z priestupku, aj keď kvôli nedoručeniu tohto rozhodnutia (poškodený si nepreberal zásielky) a následnému uplynutiu zákonom stanovenej lehoty bolo toto konanie zastavené. Obžalovaná pritom ohľadne situácie z 27.4.2014 nenavrhovala stíhanie poškodeného za zločin vydierania, ale túto situáciu uviedla iba ako príklad správania sa poškodeného voči nej. Aj pri zohľadnení tejto skutočnosti sa javí ako skôr nepravdepodobné, že by obžalovaná si určitú časť trestného oznámenia vymyslela len preto, že by nejako priťažila poškodenému. Aj právna kvalifikácia konania poškodeného, ktorú uvádzala v trestnom oznámení a navrhovala preveriť, nasvedčuje tomu, že chcela brániť najmä svoju osobu a súkromie a jej snahou nebolo prioritne stíhať poškodeného za nejaký závažný zločin. Navyše je potrebné uviesť, že z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že napr. anonymný podnet na Sociálnu poisťovňu obsahoval fotky obžalovanej z cesty do Vatikánu, teda aj keď sa poškodený tváril, že o tomto nevedel a dozvedel sa o ňom až v trestnom stíhaní jeho osoby, je zrejme, že nejakým spôsobom musel participovať na tomto podaní, minimálne poskytnutím fotiek. V dôsledku tohto podania musela obžalovaná vrátiť určitú časť nemocenského. Podobne svokra obžalovanej si pár krát všimla pri sprevádzaní vnučky poškodeného v aute. Aj obžalovaná v priebehu konania viackrát poukazovala na rôzne podania poškodeného na jej osobu, ktoré boli nedôvodné, čo poškodený nejako nepopieral (aj keď väčšina z nich bola zrejme až po apríli 2015). Aj tieto okolnosti prípadu dodávajú viac zrozumiteľnosti trestnému oznámeniu obžalovanej, ktorá sa ním začala brániť voči poškodenému. Aj keby motiváciou obžalovanej podať trestné oznámenie bolo rozhodnutie Sociálnej poisťovne o povinnosti vrátiť časť vyplateného nemocenského, išlo by o zrozumiteľný motív v kontexte toho, čo obžalovaná udávala, že musela chodiť po rôznych orgánoch vysvetľovať rôzne podania na jej osobu, ktoré z jej pohľadu podával poškodený (ako už bolo uvedené, minimálne participáciu poškodeného na anonyrne do Sociálnej poisťovne je možné logicky vyvodit').

V súvislosti s dôvodom cesty do Bratislavy dňa 27.4.2014 súd poznamenáva, že vzhľadom na okolnosti tohto prípadu, keď obžalovaná mala vážnejšie zdravotné problémy a poškodený mal možnosť vybaviť účasť na ceste do Ríma na blahorečenie Jána Pavla II. využíjúc svoje kontakty, je ľudsky plne pochopiteľné, ak by poškodený mal skutočne snahu milo prekvapiť obžalovanú vybavením uvedenej cesty do Ríma, navyše v lietadle s prezidentom, čo je nepochybne lákavá ponuka. Prípadné nesúhlasné stanovisko obžalovanej by však nepochybne u poškodeného mohlo vyvolať slovne agresívnu reakciu, ktorá by bola plne v súlade s tým, čo o poškodenom zistili znalci z odvetví psychiatria a psychológia vypracovaných v konaní ČVS: ORP-101/VYS-SL-2015 a ktorá by nepochybne mohla vyplývať aj z toho, že úsilie poškodeného prekvapiť obžalovanú by vyšlo nazmar. Využitie zdravotného stavu obžalovanej na to, aby ju pod zámienkou kontroly v Bratislave dostal do Bratislavy je minimálne rovnako pravdepodobné, ako tvrdenie poškodeného, že obžalovaná o tejto ceste vedela, pričom z vykonaného dokazovania, vychádzajúc z popísanej hodnovernosti obžalovanej a poškodeného a rozporov vo výpovediach rovinných príbuzných poškodeného sa verzia obžalovanej javí o niečo hodnovernejšia, ako verzia poškodeného. K námietke poškodeného o tom, že v Národnom onkologickom ústave sa kontroly nevykonávajú cez víkend je potrebné uviesť, že aj keď tomu tak nepochybne je, je zrejme, že poškodený dokázal vybaviť obžalovanej liečbu v NOU (ako to vyplýva aj z výpovede svedkyne A. A. A.), pričom v takom prípade, ak s tým dotýčny lekár súhlasí a má službu aj cez víkend, nie je vylúčená ani kontrola mimo bežných hodín určených na kontroly. Aj samotná obžalovaná tvrdila, že poškodený pri kontrole argumentoval tým, že MUDr. Slezák slúži v nedeľu a že ju zoberie na kontrolu.

Pokiaľ ide o charakter vzťahu obžalovanej s poškodeným (zistovaný za účelom širšieho kontextu celého prípadu), z vykonaného dokazovania je zrejme, že medzi nimi boli aj nezhody (čo je normálne v každom vzťahu), resp. ich vzťah bol niekedy „taliansky“, ako to možno vyvodit' napr. aj z výpovedí dcér poškodeného (že sa niekedy aj pohádali, príp. boli nervóznejší), z výpovede B. L. A. ohľadne jej oslavy a správania sa poškodeného po ceste na oslavu (kedy bol podľa hlasu v telefóne značne rozčúlený) a na samotnej oslave (kedy sa správal, akoby sa nič nestalo), z okolností daného prípadu, keď sa obvinená vrátila bývať k poškodenému aj napriek následkom útoku na ňu zo strany poškodeného v júni 2013, či príp. aj z SMS predložených obžalovanou, z ktorých vyplýva, že dokázali medzi sebou komunikovať aj vulgárne a za nejaký krátky čas už normálne (k tomuto dôkazu súd poznamenáva, že tento bol poškodeným namietaný až na hlavnom pojednávaní dňa 4.2.2022, aj keď tento dôkaz bol pripojený k trestnému oznámeniu obžalovanej už v roku 2015 a aj samotný prokurátor podávajúci obžalobu na poškodeného za skutok z 6.6.2013 navrhol vykonať tento dôkaz; pokiaľ ide o námietku

spnomocnenca poškodeného ohľadne toho, ako bol tento dôkaz získaný, na každej spodnej strane je popísaná cesta, kde boli tieto správy uložené, teda v tomto smere súd akceptoval, že tieto boli stiahnuté priamo z konkrétneho telefónu a nešlo o získanie týchto správ stiahnutím z programu konkrétneho operátora; skutočnosť, či tieto správy neboli upravované, nie je možné preveriť a je tiež pravdou, že sú stiahnuté správy len prijaté, teda nie je zrejماً reakcia druhej strany na tieto správy, v každom prípade išlo o správy z čísla, ktoré využíval poškodený, je v nich spomínaná menom obžalovaná aj poškodený, čiže evidentne išlo o komunikáciu medzi nimi, ktorá minimálne nasvedčuje schopnosti prechádzať od výčitiek či vulgarizmov k normálnej komunikácii; v každom prípade aj bez tohto dôkazu, ktorý len dokresľuje vzťah obžalovanej a poškodeného, mal súd z ostatných vyššie uvedených dôkazov preukázané, že ich vzťah dokázal byť ako na hojdačke a dokázali vzplanúť, aj následne znova spolu fungovať). K obavám obžalovanej zo správania poškodeného tesne pred cestou do Ríma dňa 27.4.2014, ktoré prezentovala obžalovaná v priebehu konania, súd poznamenáva, že vzhľadom na osobnú skúsenosť so správaním poškodeného v júni 2013 tam skutočne nejaké obavy mohli byť, ak by priebeh rozhovoru pred cestou do Ríma prebiehal podľa tvrdení obžalovanej, aj keď s prihliadnutím na vyššie popísaný charakter ich vzťahu tieto obavy zrejme mohli byť v tom čase reálne menšie, ako ich v súčasnosti prezentuje obžalovaná (ktoré sú už ovplyvnené všetkými skúsenosťami s poškodeným od konca apríla 2014 až do súčasnosti, ktoré však v tom čase ešte nemala). V každom prípade otázka prípadných obáv obžalovanej nie je podstatná pre toto konanie a je potrebné opakovane zdôrazniť, že predmetom tohto konania nie je zistiť, či poškodený sa nejako protiprávne správal voči obžalovanej pred cestou do Ríma, ani charakter protiprávnosti či intenzitu tohto správania, avšak pre účely rozhodnutia o tom, či sa obžalovaná dopustila krivého obvinenia, ktoré bezprostredne súviselo s tým, čo sa udialo krátko pred odletom do Ríma dňa 27.4.2014, súd túto skutočnosť skúmal minimálne v tom rozsahu, či o tejto ceste skutočne obžalovaná vedela a následne nepravdivo obvinila poškodeného, že ju na túto cestu nútil.

K námietke poškodeného, že link poslaný na vyplnenie na akreditáciu na cestu do Ríma dňa 27.4.2014, bol v anglickom jazyku, preto ho vyplňala obžalovaná, súd poznamenáva, že zo samotnej výpovede poškodeného vyplýva, že išlo o vyplnenie údajov iba v rozsahu základných osobných údajov osoby (meno, priezvisko, pohlavie), príp. čísla identifikačného dokladu. Vzhľadom na rozsah týchto údajov a skúseností poškodeného s obdobnými cestami (ktorých sa nepochybné zúčastňoval aj pred tým, ako žil s obžalovanou, čo možno vyvodíť z jeho výpovede) by aj s prípadnou pomocou prekladača alebo slovníka zvládol vyplniť takýto link aj poškodený. Poškodený pritom predložil v rámci jedného svojho podania v prípravnom konaní okrem iného aj kópiu občianskeho preukazu obžalovanej, ktorého číslo súhlasí s číslom ID card na plnej moci pre F., teda je zrejme, že potrebné údaje obžalovanej mal k dispozícii. Takisto tvrdenie poškodeného, že obžalovaná vedela, na aký účel ju fotí krátko pred cestou (fotka z čl. 522, ktorá bola aj predmetom znaleckého posudku Ing. Kuljovského) sa javí ako menej hodnoverné, a to jednak vzhľadom na už vyššie popísanú hodnovernosť poškodeného, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaná je na tejto fotke neupravená, má strapaté až mastné vlasy, čo je v rozpore s tým, ako chodila upravená na súdne pojednávania. Zistenia znalca Ing. Kuljovského, že na tejto fotografii zaznamenal známky radosti a prekvapenia nijako nedokazujú, že by obžalovaná vedela o účele, na aký bola táto fotografia napokon použitá, pričom známky prekvapenia by skôr mohli naznačovať, že obžalovaná skôr nevedela ako vedela o účele, na ktorý má byť táto fotografia použitá.

Pokiaľ ide o znalecký posudok a výpoveď znalca súd udáva, že jeho zistenie o čase a mieste fotografií predložených na skúmanie síce nasvedčujú tomu, že obžalovaná bola schopná určitých ciest aj po operácii (čo je napokon nepochybné, keďže zvládla aj cestu do Bratislavy na kontrolu dňa 23.4.2014, ako aj následne dňa 27.4.2014) a išla aj na nejaké výlety s poškodeným aj po operácii, avšak tieto fotky takisto nepreukazujú žiadnym spôsobom, či obžalovaná mala alebo nemala vedomosť o skutočnom účely cesty do Bratislavy dňa 27.4.2014, ani nijako neprispievajú k objasneniu, či na poškodeného podala krivé obvinenie.

Pokiaľ ide o obzvlášť závažný následok krivého obvinenia, ktorým mala obžalovaná spôsobiť väzbu poškodeného v trestnom konaní, kde vystupoval ako obvinený, je potrebné uviesť, že z pripojených spisov – či už sp. zn. OP-101/VYS-SL-2015, či zo spisu dražobnej spoločnosti, či z vyšetrovacieho spisu pripojeného k vyššie uvedenému spisu Okresného súdu Poprad alebo aj z pripojeného priestupkového spisu Okresného úradu v Starej Ľubovni – mal súd jednoznačne preukázané, že poškodený minimálne

od cca konca roka 2013 až do začiatku roka 2016 nepreberal poštové zásielky (či už súdnych, exekučných, či týkajúceho sa dražby) vrátane predvolaní na úkony trestného konania vedeného v tom čase v Starej Ľubovni a napriek tomu, že bol o úkonoch upovedomovaný, resp. na nich predvolávaný aj telefonicky v záujme zabezpečenia jeho účasti, na tieto sa na prelome rokov 2015 – 2016 nedostavoval a sťažoval tým postup orgánov činných v trestnom konaní. Opakované vyhlásenie pátrania po poškodenom (čiže obvinenom v uvedenom konaní) len potvrdzujú túto skutočnosť. Za takéhoto stavu tento následok nie je možné pričítať obžalovanej, keďže tento si zavinil sám poškodený vyhýbaním sa účasti na úkonoch trestného stíhania. K argumentácii splnomocnenca poškodeného o neštandardnom postupe vyšetrovateľa pri predvolávaní cestou polície a telefonicky, navyše v priebehu vianočných sviatkov a obdobia krátko po nich súd poznamenáva, že zo spisu ČVS: ORP-101/VYS-SL-2015 vyplýva, že problémy s doručovaním a predvolávaním poškodeného (v uvedenom konaní ako obvineného), začali už v novembri 2015, pričom po poškodenom bolo 2 krát vyhlásené pátranie, keď po prvom vypátraní poškodeného a jeho následnom prepustení poškodený naďalej nepreberal zásielky polície. Aj z vyššie uvedených spisov vyplýva nepreberanie poštových zásielok poškodeným už od cca konca roka 2013 aj v iných konaniach, v dôsledku čoho doručovanie prostredníctvom polície po viacerých neúspešných pokusoch o doručenie alebo snaha vyšetrovateľa upovedomiť s plánovanými úkonmi aj telefonicky, príp. telefonicky predvolať konkrétnu osobu na určitý úkon, nepovažuje súd za neštandardný postup. Vzhľadom na tieto zistenia sa argumentácia ohľadne nejakého čerpanie dovolenky v období Vianočných sviatkov, resp. práva tráviť tento čas mimo svojho trvalého bydliska javí ako účelová.

K uplatnenej škode v súvislosti s dobrovoľnou dražbou súd ešte dodáva, že poškodený už začiatkom roka 2015 mal vedomosť o uplatňovaní si pohľadávky spol. Profi Credit Slovakia, s.r.o. v celom rozsahu, ako to vyplýva z mailu z 15.1.2015, ktorý predložila obžalovaná. Podobne zo spisu dražobnej spoločnosti bolo tiež preukázané nepreberanie zásielok poškodeným ešte pred tým, ako bol vzatý do väzby. V obchodnom vestníku pritom oznámenie o prvom kole dražby bolo zverejnené dňa 15.2.2016, pričom do väzby bol poškodený vzatý viac ako mesiac po tomto zverejnení. Podobne aj z podaní exekútorov vo vyšetrovacom spise pripojenom k vyššie uvedenému spisu Okresného súdu Poprad vyplýva, že voči nemu bolo vedených viacero exekúcií, v ktorých si zásielky nepreberal, čiže je evidentné, že sa riešeniu svojich dlhov minimálne do určitej miery vyhýbal, a to počas dlhšieho časového obdobia. Aj keď väzba sťažila možnosť poškodenému brániť sa voči dobrovoľnej dražbe, je zrejmé, že tento dlh voči spol. Profi Credit mal možnosť riešiť aj skôr. V kontexte týchto skutočností sa javí ako logická snaha poškodeného vytvoriť novú s.r.o., pod hlavičkou ktorej by mohol pokračovať vo svojej podnikateľskej činnosti a ktorú obžalovaná pred svojou operáciou s pomocou advokáta zabezpečeného poškodeným aj skutočne založila. Skutočnosť, že za založením tejto s.r.o. bol poškodený napovedá aj jeho vyjadrenie v rámci jeho výsluchu, že peniaze na založenie spoločnosti poskytol on a spoločnosť bola založená s pomocou jeho suseda. Táto spoločnosť pritom pokračovala v rovnakom predmete podnikania, v akom podnikal poškodený ako fyzická osoba podnikateľ a poškodený v nej vykonával pozíciu riaditeľa a podľa vlastných vyjadrení v nej robil pomaly všetko.

V danom prípade teda aj po vykonaní dokazovania podľa názoru súdu nevyplýva jediný možný záver, že sa skutok stal, teda že obžalovaná úmyselne krivo obvinila poškodeného, že skutok napĺňa všetky znaky trestného činu krivého obvinenia, spáchala ho obžalovaná a je za neho trestne zodpovedná. Naopak z vyššie uvedených okolností prípadu a záverov vyvodенých z vykonaného dokazovania, ako sú popísané vyššie, je zrejmé, že v danej veci existujú závažné pochybnosti, že sa skutok stal tak, ako sa kládol obžalovanej za vinu. V tejto súvislosti súd dodáva, že nie je povinnosťou obžalovanej dokazovať svoju nevinu, pretože zásada prezumpcie neviny vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno. Vykonané dôkazy musia jednoznačne s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, tento je trestným činom a že práve obžalovaná je osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je potrebné vykladať tieto v prospech obžalovanej a nie naopak. V tomto smere súd poukazuje aj na názor Ústavného súdu SR vysloveného v rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 455/2020, podľa ktorého „ak existujú interpretačne rovnocenne stojace alternatívy, je potrebné v súlade s výkladovými princípmi trestného procesu voliť tú pre páchatel'a najpriateľnejšiu (in dubio pro reo).“

Súd preto dospel k záveru, že v predmetnej trestnej veci je potrebné aplikovať zásadu in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ktorej aplikácia prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne posúdenie stavu veci a zákonu zodpovedajúcemu spravodlivému rozhodnutiu.

Súd ani po vykonaní všetkých do úvahy prichádzajúcich dôkazov a dôkazov, ktoré strany navrhli a ktoré súd vykonal, nemôže spoľahlivo, teda bez rozumných a dôvodných pochybností, uzavrieť, že skutok uvedený v obžalobe sa stal. S poukazom na takúto dôkaznú situáciu a jej hodnotenie súd preto rozhodol o oslobodení obžalovanej spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku.

Vzhľadom na oslobodenie obžalovanej súd v súlade s § 288 ods. 3 Trestného poriadku odkázal poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Odvolanie má odkladný účinok.

Ak Trestný poriadok neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.